

Den Europæiske Unions Tidende

C 160

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

19. juni 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
II <i>Meddelelser</i>		
MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Europa-Kommissionen		
2010/C 160/01	Meddelelse fra Kommissionen om frivillige ordninger og standardværdier i EU's bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler	1
2010/C 160/02	Meddelelse fra Kommissionen om den praktiske gennemførelse af EU's bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og om regler for medregning af biobrændstoffer	8
2010/C 160/03	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5866 — Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾	17
IV <i>Oplysninger</i>		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Europa-Kommissionen		
2010/C 160/04	Euroens vekselkurs	18

DA

Pris:
3 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2010/C 160/05	Beslutning om saneringsforanstaltningen i forbindelse med ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riasicurazioni SpA (<i>Offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber</i>) 19	19
---------------	---	----

V *Øvrige meddelelser*

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

Europa-Kommissionen

2010/C 160/06	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina 20	20
---------------	---	----

ANDET

Europa-Kommissionen

2010/C 160/07	Meddelelse til de personer, enheder og organer, der er tilføjet til den liste, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran, i medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 532/2010 27	27
---------------	--	----

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

**Meddelelse fra Kommissionen om frivillige ordninger og standardværdier i EU's
bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler**

(2010/C 160/01)

1. INDLEDNING

I 2009 indførte EU verdens mest omfattende og avancerede bindende bæredygtighedsordning. Direktivet om vedvarende energi ⁽¹⁾ fastlægger disse bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Der er for biobrændstoffer fastlagt tilsvarende kriterier i direktivet om brændstofkvalitet ⁽²⁾. De finder anvendelse for biobrændstoffer/flydende biobrændsler produceret i EU og for importerede biobrændstoffer/flydende biobrændsler. Medlemsstaterne skal sikre, at bæredygtighedskriterierne er opfyldt af de økonomiske aktører, når biobrændstoffer/flydende biobrændsler tages i betragtning med henblik på de formål ⁽³⁾, der er opregnet i direktivet om vedvarende energi, direktivet om brændstofkvalitet, EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁴⁾ og forordningen om CO₂ fra personbiler ⁽⁵⁾.

Bæredygtighedsordningen indeholder to værktøjer, som skal begrænse de økonomiske aktørers administrative byrde:

- 1) muligheden for at anvende anerkendte »frivillige ordninger« eller »bilaterale og multilaterale aftaler« med henblik på at vise, at nogle eller alle bæredygtighedskriterier er opfyldt og
- 2) muligheden for at anvende de i direktivet fastlagte »standardværdier« med henblik på at vise, at bæredygtighedskriterieret om besparelser i drivhusgasemissionerne er opfyldt.

Kommissionen kan træffe afgørelse om, at de frivillige ordninger eller bilaterale og multilaterale aftaler, som Unionen har indgået, indeholder nøjagtige data om bæredygtighedskriterierne. Kommissionen kan tilføje standardværdier for nye produktionsmetoder for biobrændstoffer/flydende biobrændsler og ajourføre de eksisterende værdier. Denne meddelelse fastlægger, hvordan Kommissionen vil varetage sine forpligtelser med henblik på sådanne afgørelser. Den indeholder oplysninger til medlemsstater, tredjelande, økonomiske aktører og ikke-statslige organisationer.

Sideløbende med denne meddelelse har Kommissionen vedtaget en meddelelse om den praktiske gennemførelse af EU's bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og om regler for medregning af biobrændstoffer ⁽⁶⁾, som har til formål at fremme en ensartet gennemførelse af bæredygtighedsordningen.

Denne meddelelse anvender numrene på artiklerne i direktivet om vedvarende energi for at henvise til særlige bestemmelser. Tabellen angiver, hvor de tilsvarende bestemmelser for biobrændstoffer kan findes i direktivet om brændstofkvalitet. Henvisningerne i denne meddelelse til »direktivet« vedrører direktivet om vedvarende energi. I tilfælde, hvor direktivet om brændstofkvalitet indeholder en tilsvarende bestemmelse, gælder henvisningerne også for dette direktiv.

Tablet 1: De artikler og bilag, der henvises til i denne meddelelse

Direktivet om vedvarende energi	Direktivet om brændstofkvalitet
Artikel 17: Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7b: Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer

⁽¹⁾ Direktiv 2009/28/EF.

⁽²⁾ Direktiv 98/70/EF som ændret ved direktiv 2009/30/EF.

⁽³⁾ Yderligere oplysninger kan findes i http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽⁴⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Forordning (EF) nr. 443/2009.

⁽⁶⁾ Se side 8 i denne EUT.

Direktivet om vedvarende energi	Direktivet om brændstofkvalitet
Artikel 18: Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7c: Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer
Artikel 19: Beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7d: Beregning af vugge til gravemissioner af drivhusgasser fra biobrændstoffer
Artikel 24: Gennemsigtighedsplatform ⁽¹⁾	Findes ikke ⁽²⁾
Artikel 25: Udvalg	Findes ikke
Bilag V: Regler for beregning af drivhusgaseffekterne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med	Bilag IV: Regler for beregning af vugge til grav-emissionen af drivhusgasser fra biobrændstoffer

(1) Websted: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

(2) Kommissionen offentliggør også dokumenter, som er relevante for direktivet om brændstofkvalitet, på webstedet for direktivet om brændstofkvalitet.

2. FRIVILLIGE ORDNINGER

De økonomiske aktører skal over for medlemsstaterne dokumentere, at bæredygtighedskriterierne vedrørende besparelser i drivhusgasemissioner, arealer med høj biodiversitetsværdi og arealer med stort kulstoflager ⁽¹⁾ er opfyldt ⁽²⁾. Det kan gøres på tre måder:

- 1) ved at give den relevante nationale myndighed data i overensstemmelse med de krav, medlemsstaten har fastlagt (et »nationalt system«) ⁽³⁾
- 2) ved at anvende en »frivillig ordning«, som Kommissionen har anerkendt til formålet ⁽⁴⁾
- 3) i overensstemmelse med bestemmelserne i en bilateral eller multilateral aftale, som Unionen har indgået med tredjelande, og som Kommissionen har anerkendt til formålet ⁽⁵⁾.

En frivillig ordning bør omfatte nogle af eller alle de bæredygtighedskriterier, der er nævnt i direktivet ⁽⁶⁾. Den kan også dække andre forhold vedrørende bæredygtighed ⁽⁷⁾, som ikke er omfattet af direktivets kriterier ⁽⁸⁾.

Når Kommissionen modtager en anmodning om anerkendelse af en frivillig ordning, vurderer den, om ordningen opfylder de relevante krav. Vurderingsproceduren beskrives nedenfor.

⁽¹⁾ Artikel 17, stk. 2-5.

⁽²⁾ Artikel 18, stk. 1.

⁽³⁾ Artikel 18, stk. 3.

⁽⁴⁾ Artikel 18, stk. 4, andet afsnit. Artikel 18, stk. 7.

⁽⁵⁾ Artikel 18, stk. 4, første afsnit. Artikel 18, stk. 7.

⁽⁶⁾ Frivillige ordninger forventes ikke at omfatte det kriterium, der vedrører krav til landbrug og miljø samt standarder for landbrugere i EU (artikel 17, stk. 6). Jf. afsnit 2.2 i meddelelsen om den praktiske gennemførelse af bæredygtighedsordningen.

⁽⁷⁾ F.eks. de forhold, der henvises til i artikel 18, stk. 4, andet afsnit.

⁽⁸⁾ Det forhold, at sådanne andre bæredygtighedsforhold dækkes i en frivillig ordning, kan imidlertid ikke af medlemsstaterne anvendes som begrundelse for at afslå at tage hensyn til biobrændstoffer/flydende biobrændsler, som ikke er dækket af ordningen, såfremt disse biobrændstoffer/flydende biobrændsler opfylder det i direktivet fastlagte bæredygtighedskriterium.

2.1. Vurderings- og anerkendelsesprocedure

Kommissionen vil i forbindelse med vurderingen af ordningerne:

- indlede vurderingsproceduren efter modtagelsen af en anmodning om anerkendelse
- vurdere en ordning uanset dens ophav, om den f.eks. er tilrettelagt af en statslig myndighed eller af private organisationer
- vurdere en ordning, uanset om en anden anerkendt ordning allerede omfatter den samme type råmaterialer, område osv.
- vurdere en ordning i forhold til direktivets bæredygtighedskriterier ⁽⁹⁾ og de vurderings- og anerkendelseskrav, der er fastlagt i næste afsnit
- vurdere, om ordningen også kan tjene som en kilde med nøjagtige data om andre bæredygtighedsforhold ⁽¹⁰⁾, som ikke er omfattet af direktivets bæredygtighedskriterier ⁽¹¹⁾.

Hvis det fremgår af vurderingen, at en ordning opfylder bæredygtighedskriterierne og vurderings- og anerkendelseskravene, vil Kommissionen:

- indlede den procedure ⁽¹²⁾, som resulterer i Kommissionens vedtagelse af en afgørelse

⁽⁹⁾ De anmodende organisationer skal angive, hvilket kriterium (eller dertil knyttede aspekter) i artikel 17, stk. 2-5, og hvilke oplysninger i de efterfølgende kommissionsafgørelser, der henvises til i artikel 18, stk. 3, 3. afsnit, de ønsker anerkendelse af.

⁽¹⁰⁾ Artikel 18, stk. 4, andet afsnit. De anmodende organisationer bedes angive, om sådanne forhold er dækket af den ordning, de indgiver.

⁽¹¹⁾ Kommissionen vil, afhængig af mulighederne, eventuelt ikke gøre dette straks, men har til hensigt at gøre det snarest muligt.

⁽¹²⁾ Involvere udvalget om biobrændstoffer og flydende biobrændsler bæredygtighed, som er nedsat i henhold til artikel 25, stk. 2.

- anerkende ordningen uanset dens ophav, om den f.eks. er udarbejdet af en statslig myndighed eller af private organisationer
- anerkende ordningen, uanset om en anden anerkendt ordning allerede omfatter den samme type råmaterialer, areal osv.
- som hovedregel anerkende ordningen for den maksimale tilladte periode på fem år ⁽¹⁾
- angive i afgørelsen, hvilke(n) del(e) af direktivets bæredygtighedskriterier, der er omfattet af ordningen
- angive i afgørelsen, om ordningen eventuelt indeholder nøjagtige data om andre bæredygtighedsforhold ⁽²⁾
- henviser til afgørelsen på Kommissionens gennemsigtighedsplatform, når den er offentliggjort i EU-Tidende.

Hvis det fremgår af vurderingen, at en ordning ikke opfylder kravene, vil Kommissionen oplyse den anmodende organisation herom.

Hvis en frivillig ordning, efter at den er blevet anerkendt, ændres indholdsmæssigt på en måde, der kan påvirke grundlaget for den oprindelige anerkendelse, forventer Kommissionen, at sådanne ændringer anmeldes til Kommissionen. Kommissionen vil således være i stand til at vurdere, om den oprindelige anerkendelse forbliver gyldig.

2.2. Vurderings- og anerkendelseskrav

En frivillig ordning bør omfatte nogle eller alle de bæredygtighedskriterier, der er nævnt i direktivet ⁽³⁾. Ordningen skal omfatte et kontrolsystem ⁽⁴⁾. Kravene til dette system fremgår af dette afsnit.

2.2.1. Dokumentationsforvaltning

Det bør være en betingelse for at deltage i frivillige ordninger, at de økonomiske aktører:

- har et system, der kan auditeres, med henblik på dokumentation for de krav, de gør gældende eller forventer opfyldt
- opbevarer al dokumentation i mindst fem år og
- påtager sig ansvaret for at forberede alle de oplysninger, der vedrører audit af en sådan dokumentation.

⁽¹⁾ Artikel 18, stk. 6.

⁽²⁾ I det mindste for så vidt angår de forhold, der er nævnt i artikel 18, stk. 4, andet afsnit.

⁽³⁾ Jf. fodnote [15].

⁽⁴⁾ Udtrykket »audit«/»auditor« og »kontrol«/»kontrollant« anses for ensbetydende i denne meddelelse.

Dette system, der kan auditeres, bør normalt være et kvalitetsstyringssystem i henhold til punkt 2 og 5.2 i modul D1 (»kvalitetssikring af fremstillingsprocessen«) i bilag II til afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter ⁽⁵⁾.

2.2.2. Uafhængig audit af tilstrækkelig standard

Som hovedregel bør en frivillig ordning sikre, at de økonomiske aktører undergår en audit, inden der gives tilladelse til, at de deltager i ordningen ⁽⁶⁾.

En sådan audit kan navnlig for mindre landbrugere, producentorganisationer og kooperativer udføres som en »gruppeaudit«. I så fald kan alle de berørte enheder kontrolleres på grundlag af et udsnit af enheder ⁽⁷⁾, hvis relevant ifølge en egnet standard ⁽⁸⁾. Gruppeaudit af overensstemmelse med ordningens arealrelaterede kriterier kan kun accepteres, når de berørte arealer ligger tæt på hinanden og ligner hinanden. Gruppeaudit af beregning af drivhusgasbesparelser kan kun accepteres, hvis enhederne har ensartede produktionssystemer og produkter.

Hertil kommer, at der i den frivillige ordning skal være sørget for en regelmæssig, retrospektiv audit af et udsnit af krav, der gøres gældende i henhold til ordningen ⁽⁹⁾. Det er kontrollanternes ansvar at fastlægge størrelsen af det udsnit, der er behov for, for at opnå det nødvendige konfidensniveau.

For begge typer af den ovennævnte audit skal der udpeges en kontrollant, som:

- er ekstern: den økonomiske aktør eller selve ordningen skal ikke foretage audit
- er uafhængig: auditorerne skal være uafhængige i forhold til de aktiviteter, der auditeres, og ikke befinde sig i en interessekonflikt
- har de generelle kvalifikationer: kontrolorganet skal have de generelle kvalifikationer med henblik på at udføre audit, og
- har de passende specifikke kvalifikationer: auditorerne skal have de kvalifikationer, der er nødvendige for at udføre en audit af ordningens kriterier.

⁽⁵⁾ Afgørelse nr. 768/2008/EF.

⁽⁶⁾ Der kan være undtagelser til denne regel på grund af en bestemt ordnings særlige art (f.eks. ordninger, som kun består af faste værdier for beregninger af drivhusgas). I sådanne tilfælde bør dette klart forklares, når ordningen indgives til anerkendelse.

⁽⁷⁾ Det er kontrollanternes ansvar at fastlægge størrelsen af det udsnit, der er behov for for at opnå det nødvendige konfidensniveau.

⁽⁸⁾ F.eks. International Social and Environmental Accreditation and Labelling Alliance (ISEAL) standard P035, establishing Common Requirements for the Certification of Producer Groups.

⁽⁹⁾ De økonomiske aktører, der er omfattet af udsnittet, bør variere fra periode til periode.

I anmodningerne om anerkendelse af frivillige ordninger, skal det angives, dette sikres ved udpegelsen af kontrollanten. Eksempler på måder, hvorpå dette kan vises, er angivet i tabel 2.

Det foretrækkes, men er ikke afgørende, at auditorerne, når dette er muligt og passende, er akkrediteret til den type auditopgaver, de skal udføre ⁽¹⁾.

Tabel 2: Eksempler på, hvordan det kan dokumenteres, at kontrollanterne overholder kravene

Kontrollantens kvalifikationer	Krav, der er opfyldt
Erfaring med at udføre audit efter ISO-standard ⁽¹⁾ 19011 om retningslinjer for audit af kvalitetsstyringssystemer og af miljøledelsessystemer.	<ul style="list-style-type: none"> — Uafhængighed — Generelle kvalifikationer — Specifikke kvalifikationer vedrørende direktivets kriterier og andre miljørelaterede emner
Akkreditering efter ISO-standard 14065 om krav til drivhusgasvaliderings- og verifikationsorganer til brug ved akkreditering eller anden form for anerkendelse ⁽²⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Uafhængighed — Generelle kvalifikationer — Specifikke kvalifikationer vedrørende erklæringer om drivhusgasser
Erfaring med at udføre audit efter ISO-standard 14064-3 om en specifikation med vejledning om validering og verifikation af erklæringer om drivhusgasser.	<ul style="list-style-type: none"> — Uafhængighed — Generelle kvalifikationer — Specifikke kvalifikationer vedrørende erklæringer om drivhusgasser
Erfaring med at udføre audit efter den internationale standard for erklæringsopgaver »assurance engagement« (ISAE) 3000 vedrørende andre erklæringsopgaver end audit eller gennemgang af historiske finansielle oplysninger.	<ul style="list-style-type: none"> — Uafhængighed — Generelle kvalifikationer
Akkreditering efter ISO-vejledning 65 ⁽³⁾ om generelle krav til organer, der udfører produktcertificering ⁽⁴⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Uafhængighed — Generelle kvalifikationer

⁽¹⁾ Den Internationale Standardiseringsorganisation.

⁽²⁾ Akkreditering i forhold til denne standard omfatter ofte på samme tid akkreditering efter et særligt »drivhusgasprogram« såsom EU's emissionshandelssystem. I så fald skal eventuelle yderligere krav ifølge dette program ikke tages i betragtning i forbindelse med tabellen. Der ses bort fra dem, når de er i strid med direktivet.

⁽³⁾ Den tilsvarende europæiske standard er EN 45011.

⁽⁴⁾ Akkreditering efter denne standard omfatter ofte samtidig akkreditering i forhold til særlige krav vedrørende f.eks. et produkt. I et sådant tilfælde skal yderligere krav i henhold til dette program ikke tages i betragtning i forbindelse med tabellen. Der ses bort fra dem, når de er i strid med direktivet.

Anmodninger til Kommissionen om anerkendelse skal indeholde dokumentation for, at auditeringen vil blive korrekt planlagt, udført og rapporteret. Dette indebærer normalt, at auditoren:

- identificerer de af den økonomiske aktørs aktiviteter, som er relevante for ordningens kriterier
- identificerer den økonomiske aktørs relevante systemer og den overordnede struktur med hensyn til ordningens kriterier samt kontrollerer, at de relevante kontrolsystemer reelt er gennemført
- i det mindste etablerer en »begrænset garanti« ⁽²⁾ på baggrund af arten og kompleksiteten af den økonomiske aktørs aktiviteter
- analyserer de risici, som kan medføre væsentligt ukorrekte angivelser, på grundlag af verifikatorens faglige viden og de oplysninger, som den økonomiske aktør har fremlagt

⁽¹⁾ En sådan akkreditering skal foretages af medlemmerne af det internationale akkrediteringsforum, af de organer, der henvises til i artikel 4 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller af organer, som har indgået bilaterale aftaler med det europæiske akkrediteringssamarbejde.

⁽²⁾ »En begrænset garanti« (»limited assurance level«) betyder, at risikoen begrænses til et acceptabelt niveau, hvilket udgør grundlag for en negativ udtalelse fra auditoren, som f.eks. »på grundlag af vores vurdering er der ingen forhold, der giver os anledning til at tro, at der foreligger fejl i dokumentationen«, mens en »rimelig garanti« betyder, at risikoen begrænses til et acceptabelt lavt niveau, hvilket udgør grundlag for en positiv udtalelse, som f.eks. »på grundlag af vores vurdering foreligger der i dokumentationen ingen væsentligt ukorrekte angivelser« (jf. ISAE 3000).

- udarbejder en verifikationsplan, som svarer til risikoanalysen samt omfanget og kompleksiteten af den økonomiske aktørs aktiviteter, hvori fastlægges de indsamlingsmetoder, som vil blive anvendt med hensyn til den økonomiske aktørs aktiviteter
- gennemfører verifikationsplanen ved at indsamle data i henhold til de definerede indsamlingsmetoder samt enhver anden form for relevant dokumentation, som skal danne grundlag for kontrollantens udtalelse
- anmoder den økonomiske aktør om at fremlægge eventuelt manglende dele af revisionsspor, redegør for variationer eller reviderer krav eller beregninger, før vedkommende udarbejder sin endelige udtalelse.

2.2.3. Massebalancesystem

Biobrændstoffer og flydende biobrændsler har typisk en produktionskæde med mange led, lige fra marken til distributionen af brændstoffet. Råmaterialet omdannes ofte til et mellemprodukt og derefter til et endeligt produkt. Det er i forbindelse med det endelige produkt, at der skal foreligge dokumentation for overensstemmelsen med direktivets krav. Med henblik herpå skal der stilles krav med hensyn til de råmaterialer og/eller mellemprodukter, der er anvendt.

Den metode, hvorved der skabes forbindelse mellem oplysninger og påstande vedrørende råmaterialer eller mellemprodukter og påstande vedrørende endelige produkter, kaldes materialestyring. Leverandørkæden omfatter normalt alle faser fra produktionen af råmaterialer til overgangen af brændstoffer til forbrug. Den metode, der er fastlagt i direktivet vedrørende materialestyringen, er massebalancemetoden ⁽¹⁾.

Den frivillige ordning skal indebære, at kontrollen af massebalancesystemet udføres samtidig med kontrollen af, om ordningens kriterier er blevet overholdt korrekt ⁽²⁾. Dette bør omfatte en kontrol af al den dokumentation eller de systemer, der anvendes for at overholde kravene i massebalancesystemet.

Med massebalancesystemet menes ⁽³⁾ et system, hvor »bæredygtighedskarakteristika« forbliver knyttet til »partier«. Bæredygtighedskarakteristikaene kan f.eks. være:

- dokumentation for, at overensstemmelse med direktivets bæredygtighedskriterier er opfyldt og/eller
- en erklæring om, at de anvendte råmaterialer er fremkommet på en måde, som er i overensstemmelse med direktivets arealrelaterede bæredygtighedskriterier og/eller
- en værdi for drivhusgasemissionerne og/eller

⁽¹⁾ Artikel 18, stk. 1.

⁽²⁾ En frivillig ordning behøver ikke at indeholde et sådant krav, såfremt den kun omfatter et enkelt led i kæden (f.eks. det sted, hvor råmaterialet produceres).

⁽³⁾ I henhold til artikel 18, stk. 1.

- en beskrivelse af de anvendte råmaterialer ⁽⁴⁾ og/eller

- en erklæring om, at »produktionen har fået et type X-certifikat under den anerkendte frivillige ordning Y« osv.

Bæredygtighedskarakteristikaene skal omfatte oplysninger om oprindelseslandet for råmaterialerne, bortset fra flydende biobrændsler ⁽⁵⁾.

Når partier med forskellige (eller ingen) bæredygtighedskarakteristika blandes ⁽⁶⁾, forbliver de enkelte partiers størrelse ⁽⁷⁾ og bæredygtighedskarakteristika knyttet til blandingen ⁽⁸⁾. Såfremt en blanding opdeles, kan der til alle partier, der trækkes ud heraf, knyttes alle grupper af bæredygtighedskarakteristika ⁽⁹⁾ (med tilhørende størrelse), så længe alle de partier, der er trukket ud af blandingen, tilsammen har samme størrelse som hver af de grupper bæredygtighedskarakteristika, der fandtes i blandingen. En »blanding« kan antage enhver form, hvor partier normalt er i kontakt med hinanden, som f.eks. i en beholder eller i et forarbejdnings- eller forsyningsanlæg (defineret som et præcist afgrænset geografisk sted, hvor produkter kan blandes).

Systemets ligevægt kan være tidsmæssigt uafbrudt, i hvilket tilfælde et »underskud«, dvs. at der på et eller andet tidspunkt er blevet udtaget mere materiale, end der er blevet tilført, ikke bør forekomme. Alternativt kan der opnås ligevægt i løbet af en passende periode under regelmæssigt tilsyn. I begge tilfælde er det nødvendigt, at der indføres passende ordninger med henblik på at sikre, at ligevægten overholdes.

2.3. Atypiske ordninger

Afsnit 2.2. beskriver de krav, Kommissionen vil vurdere med henblik på anerkendelsen af den »typiske« frivillige ordning, som direkte omfatter et eller flere af direktivets kriterier. »Atypiske« ordninger kan indtage forskellige former såsom kort, der viser, om bestemte geografiske områder opfylder eller ikke opfylder kriterierne, beregningsredskaber til brug for vurderingen af besparelser i drivhusgasser eller regionale drivhusgasværdier inden for landbruget, der gælder for et bestemt råmateriale. Kommissionen vil for disse ordninger fastsætte en egnet vurderingsprocedure, når den modtager en anmodning om

⁽⁴⁾ F.eks. med henblik på at kræve en standardværdi.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 7a, stk. 1, litra a), i direktivet om brændstofkvalitet.

⁽⁶⁾ Når partier med de samme bæredygtighedskarakteristika blandes, er det kun størrelsen af partiet, der tilpasses tilsvarende. Bæredygtighedskarakteristika er sandsynligvis de samme, når de samme råmaterialer anvendes, og der anvendes »standardværdier« eller »regionale faktiske værdier«.

⁽⁷⁾ Når der forekommer behandlingstrin eller tab, bør der anvendes en passende omregningsfaktor med henblik på den tilsvarende tilpasning af partiets størrelse.

⁽⁸⁾ Hvis karakteristikaene omfatter forskellige værdier for drivhusgasemissioner, skal de holdes adskilt. Disse værdier kan ikke gøres gennemsnitlige med henblik på at vise, at bæredygtighedskravene overholdes.

⁽⁹⁾ Dette betyder, at når en »bæredygtighedskarakteristik« beskriver råmaterialet, f.eks. »raps«, kan denne karakteristik adskille sig fra partiets fysiske indhold, f.eks. en blanding af raps og solsikkeolie.

anerkendelse af en sådan ordning. Kommissionen vil overveje, om de ovennævnte principper og krav skal anvendes, eller om der er behov for en anden metode.

2.4. Ajourføring

Da der kun kan oparbejdes erfaring, efter vurderingerne er indledt, er der behov for fleksibilitet. Kommissionen kan genoptage den nævnte procedure til fornyet overvejelse på grundlag af den erfaring, der oparbejdes, eller udviklingen på markedet, herunder det arbejde, standardiseringsorganerne udfører. I sådanne tilfælde vil Kommissionen gøre opmærksom herpå på gennemsigtighedsplatformen.

2.5. Frivillige ordninger for flydende biobrændsler

Med hensyn til flydende biobrændsler kan Kommissionen ikke udtrykkeligt anerkende en frivillig ordning som kilde til nøjagtige data angående det arealrelaterede kriterium⁽¹⁾. Imidlertid tilskynder Kommissionen medlemsstaterne til, når den vedtager en afgørelse om, at en frivillig ordning indeholder nøjagtige data for så vidt angår biobrændstoffer, også at acceptere sådanne ordninger for flydende biobrændsler.

2.6. Anerkendelse af bilaterale eller multilaterale aftaler

Unionen kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande, der indeholder bestemmelser om bæredygtighedskriterier, der svarer til kriterierne i direktivet⁽²⁾. Det kan, efter at en sådan aftale er indgået, være nødvendigt i lighed med de frivillige ordninger⁽³⁾ at anerkende den med henblik på direktivets formål. Denne procedure skal indeholde hensyn til de relevante dele af afsnit 2.2.2.

3. STANDARDVÆRDIER

Direktivet indeholder »standardværdier«, som de økonomiske aktører kan anvende til at vise, at de overholder bæredygtighedskriterierne om besparelser i drivhusgasser. Det skulle begrænse de økonomiske aktørers administrative byrde, da virksomhederne kan vælge at anvende disse forudfastsatte værdier i stedet for at beregne en faktisk værdi⁽⁴⁾. Standardværdierne fastsættes forsigtigt, således at det er usandsynligt, at de økonomiske aktører ved anvendelsen af standardværdier angiver værdier, der er bedre end de faktiske værdier. Standardværdierne kan tilpasses den tekniske og videnskabelige udvikling⁽⁵⁾.

3.1. Baggrunden for beregningen af standardværdier

Direktivets standardværdier er udarbejdet på grundlag af tre elementer: et videnskabeligt datasæt, direktivets metodologi⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Jf. artikel 18, stk. 4, og henvisningen til artikel 17, stk. 3-5 heri.

⁽²⁾ Den procedure, Unionen skal anvende med henblik på at indgå en international aftale, er fastlagt i artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽³⁾ Artikel 18, stk. 4.

⁽⁴⁾ Artikel 19, stk. 1.

⁽⁵⁾ Artikel 19, stk. 7.

⁽⁶⁾ Bilag V, del C.

og en regel for omsætningen af typiske værdier til standardværdier. De videnskabelige data vedrørende en bestemt produktionsvej for biobrændstof/flydende biobrændsel behandles ifølge metodologien, hvorved der forekommer en typisk værdi for produktionsvejen. Der anvendes dernæst en faktor på + 40 % på emissionerne fra »forarbejdningsselementet«, hvorved en typisk værdi bliver til en forsigtig standardværdi. En sådan faktor anvendes ikke på »transport og distribution«, da bidraget til de samlede emissioner er lille⁽⁷⁾. Ligeledes anvendes der ikke en faktor på »dyrkning«, da forsigtigheden på dette punkt sikres ved hjælp af en række begrænsninger af, hvornår standardværdierne må anvendes⁽⁸⁾.

3.2. Fremtidig ajourføring og tilføjelse af standardværdier

De videnskabelige data indsamles af uafhængige eksperter⁽⁹⁾ og offentliggøres på FFC's websted⁽¹⁰⁾. Kommenteringen af dataene med videnskabeligt berettigede krav skal ske ved direkte kontakt med eksperterne, så dataene efter behov kan blive gennemgået på ny i den næste cyklus af ajourføringer⁽¹¹⁾.

Direktivet indeholder både:

- »generelle produktionsveje«, dvs. produktionsveje, der er karakteriseret ved typen af råmaterialer og typen af biobrændstoffer/flydende biobrændsler, såsom »ethanol fra sukkerroer«, og
- »særlige produktionsveje«, dvs. produktionsveje, der er karakteriseret ved en mere specifik beskrivelse end generelle produktionsveje, såsom »ethanol fra hvede (halm som procesbrændsel i kraftvarmeanlæg)«.

Kommissionen har til hensigt at tilføje standardværdier for flere generelle produktionsveje, hvis:

- de er af betydning på EU's marked, og der foreligger mindst ét anlæg/én produktionsvej, eller der er tale om en generel produktionsvej, som med rimelighed kan forventes at blive anvendt i EU i den nære fremtid, og
- der er relevante data til rådighed, som eksperterne har vurderet er af en tilfredsstillende kvalitet og sikkerhed.

Kommissionen vil med henblik på tilføjelsen af særlige produktionsveje tage hensyn til to yderligere kriterier, nemlig:

- om der er en signifikant forskel mellem standardværdierne for de særlige og generelle produktionsveje og

⁽⁷⁾ Jf. artikel 19, stk. 7, litra a).

⁽⁸⁾ Artikel 19, stk. 2-4.

⁽⁹⁾ Institut for Miljø og Bæredygtighed under Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC) er en del af JEC-konsortiet (et konsortium sammensat af Kommissionens Fælles Forskningscenter, the automotive manufacturers' association for Research & Development in Europe (EUCAR) og the oil companies' European association of environment, health and safety in refining (CONCAWE)).

⁽¹⁰⁾ http://re.jrc.ec.europa.eu/biof/html/input_data_ghg.htm Kommissionen vil på gennemsigtighedsplatformen offentliggøre et regneark, der viser beregningen af standardværdierne fra disse data.

⁽¹¹⁾ Jf. betragtning 83 til direktivet om vedvarende energi.

— (i tilfælde af særlige produktionsveje, hvis standardværdier for besparelser i drivhusgasser er mindre end for generelle produktionsveje) om det vurderes, at mindst en tiendedel af EU's forbrug ifølge den pågældende generelle produktionsvej for biobrændstof/flydende biobrændsel er produceret ved en praksis, der medfører emissioner, som er større end dem, der afspejles ved standardværdien for denne generelle produktionsvej.

Kommissionen har ikke til hensigt at tilføje standardværdier for særlige produktionsveje, som tager udgangspunkt i råmaterialernes geografiske oprindelse eller produktionsstedet for biobrændstofferne/de flydende biobrændsler, men snarere en særlig praksis, teknologi osv.

Kommissionen vil ajourføre/tilføje standardværdier efter behov, hvert andet år første gang i 2010 og derefter samtidig med den rapport, som Kommissionen skal aflægge hvert andet år fra 2012 vedrørende standardværdierne for fremtidige biobrændstoffer⁽¹⁾. Imidlertid kan ajourføring finde sted indimellem, hvis omstændighederne kræver det. Kommissionen vil under forberedelsen heraf vurdere, om forudsætningerne for tilføjsen af særlige produktionsveje som nævnt ovenfor er opfyldt. Når

de berørte parter ønsker at foreslå ændringer af produktionsvejene eller tilføjelse af nye produktionsveje, følges den samme procedure som for kommentarer til data (se ovenfor).

4. KONKLUSIONER

I 2009 indførte EU verdens mest omfattende og avancerede bindende bæredygtighedsordning. I denne meddelelse har Kommissionen beskrevet, hvordan den de kommende år har tænkt sig at anvende to værktøjer fra bæredygtighedsordningen, som er udarbejdet med henblik på at nedbringe den administrative byrde for erhvervslivet: vurdering og anerkendelse af frivillige ordninger og bilaterale ordninger eller multilaterale aftaler samt tilføjelse og ajourføring af standardværdier. Dette skulle få bæredygtighedsordningen til at fungere lettere. De frivillige ordninger kan få en indvirkning på markedet for råmaterialer ud over biobrændstoffer og flydende biobrændsler, hvilket som en følgevirkning kan fremme en bæredygtig produktion af landbrugsråvarer. Bilaterale eller multilaterale aftaler kan yderligere fremme dette. Bortset fra disse processer, der er iværksat som følge af EU's nye politik for vedvarende energi, vil Kommissionen også arbejde aktivt via internationale fora for at fremme bæredygtighedskriterierne på globalt niveau.

⁽¹⁾ Dem, som er omfattet af bilag V, del B og E, jf. artikel 19, stk. 5.

Meddelelse fra Kommissionen om den praktiske gennemførelse af EU's bæredygtighedsordning for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og om regler for medregning af biobrændstoffer

(2010/C 160/02)

1. EU'S BÆREDYGTIGHEDSORDNING FOR BIOBRÆNDSTOFFER OG FLYDENDE BIOBRÆNDSLER

EU har med sin nye politik for vedvarende energi etableret den mest omfattende og avancerede bindende bæredygtighedsordning af sin art i verden. Den kommer til at gælde for såvel indenlandsk producerede som importerede biobrændstoffer og flydende biobrændsler. Bæredygtighedskriterierne er fastsat i VE-direktivet, som blev vedtaget i 2009 ⁽¹⁾. For biobrændstoffer er der tilsvarende kriterier i direktivet om brændstofkvaliteten ⁽²⁾.

Denne meddelelse beskriver, hvorledes medlemsstaterne og de økonomiske aktører i praksis kan implementere bæredygtighedskriterierne og VE-direktivets regler for medregning af biobrændstoffer. Meddelelsen har ikke bindende karakter. Hensigten med den er at bistå medlemsstaterne og at fremme en konsekvent implementering af bæredygtighedskriterierne. Den ledsages af en meddelelse om frivillige ordninger og standardværdier og af retningslinjer fra Kommissionen om beregning af kulstoflagre i jorden.

1.1. Indledning til denne meddelelse

Bæredygtighedskriterierne gælder for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der bliver produceret eller indført i EU.

Medlemsstaterne har ansvaret for at sørge for, at bæredygtighedskriterierne er opfyldt, når biobrændstoffer og flydende biobrændsler

- 1) tages i betragtning ved måling af, om de nationale mål for vedvarende energi i VE-direktivet er opfyldt ⁽³⁾

- 2) benyttes til overholdelse af VE-forpligtelser ⁽⁴⁾

- 3) modtager finansiel støtte til forbrug af dem ⁽⁵⁾

- 4) tages i betragtning til opfyldelse af målene for reduktion af drivhusgasemissionerne i direktivet om brændstofkvaliteten (kun biobrændstoffer) ⁽⁶⁾

- 5) modtager investerings- og/eller driftsstøtte i overensstemmelse med EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (kun biobrændstoffer) ⁽⁷⁾

- 6) tages i betragtning efter bestemmelserne om køretøjer, der anvender alternative brændstoffer, i forordningen om CO₂-emissionerne fra personbiler (kun »E85« — bioethanol) ⁽⁸⁾.

Meddelelsen ledsages af retningslinjer fra Kommissionen om beregning af kulstoflagre i jorden ⁽⁹⁾ — et bindende dokument, der er vedtaget i medfør af bilag V, del C, punkt 10, i VE-direktivet — og en meddelelse om frivillige ordninger og standardværdier ⁽¹⁰⁾.

I meddelelsen henvises der til specifikke bestemmelser i VE-direktivet med artikelnumre. Tabellen nedenfor viser, hvor der findes tilsvarende bestemmelser om biobrændstoffer i direktivet om brændstofkvalitet. Når der i denne meddelelse henvises til »direktivet«, er det til VE-direktivet. Når der i direktivet om brændstofkvalitet findes en tilsvarende bestemmelse, gælder henvisningerne også sidstnævnte direktiv.

Tabel: Artikler og bilag, der henvises til i denne meddelelse

VE-direktivet	Direktivet om brændstofkvalitet
Artikel 2: Definitioner	Findes ikke
Artikel 5: Beregning af andelen af energi fra vedvarende energikilder	Findes ikke
Artikel 17: Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7b: Bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer

⁽¹⁾ Artikel 17 i direktiv 2009/28/EF.

⁽²⁾ Artikel 7b i direktiv 98/70/EF, som ændret ved direktiv 2009/30/EF.

⁽³⁾ Artikel 17, stk. 1, litra a). Ifølge anvendelsesområdet for »endeligt energiforbrug« i forordning (EF) nr. 1099/2008 er biobrændstoffer, der anvendes i international luftfart omfattet (når de sælges i en medlemsstat), men ikke dem, der anvendes i international søfart.

⁽⁴⁾ Artikel 17, stk. 1, litra b). Som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktivet om vedvarende energi.

⁽⁵⁾ Artikel 17, stk. 1, litra c). Typisk som led i en national støtteordning.

⁽⁶⁾ Artikel 7a i direktivet om brændstofkvaliteten.

⁽⁷⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Artikel 6 i forordning (EF) nr. 443/2009.

⁽⁹⁾ EUT L 151 af 17.6.2010, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Se side 1 i denne EUT.

VE-direktivet	Direktivet om brændstofkvalitet
Artikel 18: Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7c: Kontrol af overholdelsen af bæredygtighedskriterierne for biobrændstoffer
Artikel 19: Beregning af drivhusgaseffekten af biobrændstoffer og flydende biobrændsler	Artikel 7d: Beregning af vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra biobrændstoffer
Artikel 21: Særlige bestemmelser for energi fra vedvarende energikilder til transport	Findes ikke
Artikel 24: Gennemsigtighedsplatform ⁽¹⁾	Findes ikke ⁽²⁾
Bilag III: Energiindholdet i transportbrændstoffer	Findes ikke
Bilag V: Regler for beregning af drivhusgaseffekterne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og de fossile brændstoffer, de sammenlignes med	Bilag IV: Regler for beregning af vugge til grav-emissionen af drivhusgasser fra biobrændstoffer

⁽¹⁾ Online på http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Når dokumenter også er relevante for direktivet om brændstofkvalitet, er det Kommissionens hensigt også at offentliggøre dem på netstedet for direktivet om brændstofkvalitet.

2. BÆREDYGTIGHEDSKRITERIERNES ANVENDELSESOMRÅDE OG ANVENDELSE

Bæredygtighedskriterierne i direktivet vedrører besparelser i drivhusgasemissioner ⁽¹⁾, arealer med høj biodiversitetsværdi ⁽²⁾, arealer med stort kulstoflager ⁽³⁾ samt landbrugs- og miljømæssig praksis ⁽⁴⁾. Disse bæredygtighedskriterier skal opfyldes i de tilfælde, der er opregnet i afsnit 1. Det betyder, at biobrændstoffer og flydende biobrændsler ikke altid behøver at opfylde kriterierne, kun når de indgår i de nævnte tilfælde; i dag er det dog langt størsteparten af tilfældene.

2.1. Kriterier med relation til drivhusgasbesparelser og jordarealer

Medlemsstaterne skal af de økonomiske aktører forlange, at de pågældende biobrændstoffer og flydende biobrændsler opfylder de bæredygtighedskriterier, der har relation til drivhusgasbesparelser og jordarealer ⁽⁵⁾. De økonomiske aktører kan gøre det på en af følgende tre måder:

- 1) ved at levere den relevante nationale myndighed data, der opfylder de krav, medlemsstaten har fastsat (en »national ordning«, som alle medlemsstater skal have) ⁽⁶⁾
- 2) ved at følge en »frivillig ordning«, som Kommissionen har anerkendt til formålet ⁽⁷⁾.
- 3) ved at følge bestemmelserne i en bilateral eller multilateral aftale, som EU har indgået, og som Kommissionen har anerkendt til formålet ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Artikel 17, stk. 2.

⁽²⁾ Artikel 17, stk. 3.

⁽³⁾ Artikel 17, stk. 4 og 5.

⁽⁴⁾ Artikel 17, stk. 6.

⁽⁵⁾ Artikel 18, stk. 1.

⁽⁶⁾ Artikel 18, stk. 3.

⁽⁷⁾ Artikel 18, stk. 4, andet afsnit, og artikel 18, stk. 7.

⁽⁸⁾ Artikel 18, stk. 4, første afsnit, og artikel 18, stk. 7.

Der kan benyttes forskellige metoder til at godtgøre opfyldelsen af forskellige kriterier.

Medlemsstaterne skal lægge sig fast på, hvilke økonomiske aktører der skal forelægge de pågældende oplysninger. De fleste transportbrændstoffer er pålagt punktafgifter, som forfalder ved overgangen til forbrug ⁽⁹⁾. Det ligger lige for at placere ansvaret for at forelægge oplysninger om biobrændstoffer hos den økonomiske aktør, der indbetaler afgiften. På det sted skulle der foreligge oplysninger om bæredygtighedskriterierne i alle led af brændstofkæden ⁽¹⁰⁾.

For flydende biobrændsler og nogle biobrændstoffer, fx til brug i afgrænsede bilparker og til flyvning, kan det blive nødvendigt at vedtage særlige bestemmelser om udpegning af den ansvarlige økonomiske aktør.

Medlemsstaterne skal kræve, at de økonomiske aktører sørger for en tilstrækkelig standard for en uafhængig kontrol af de oplysninger, de forelægger ⁽¹¹⁾. Når økonomiske aktører følger en frivillig ordning eller en bilateral/multilateral aftale, som Kommissionen har anerkendt, til at godtgøre opfyldelse af bæredygtighedskriterierne, bliver det allerede fastlagt i anerkendelsen. Når økonomiske aktører følger en procedure, der er fastlagt ved national lovgivning, opfordres medlemsstaterne til at skele til kravene til uafhængig audit af tilstrækkelig standard og til massebalancesystemet ⁽¹²⁾ i punkt 2.2 i meddelelsen om frivillige ordninger og standardværdier ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Jf. direktiv 2008/118/EF og direktiv 2003/96/EF.

⁽¹⁰⁾ Der kan blive tale om en enkelt undtagelse, nemlig drivhusgasemissionerne fra brændstoffdistributionen (hvis de er nødvendige for beregning af den faktiske værdi). Det vil være hensigtsmæssigt at benytte en standardkoefficient til dette formål.

⁽¹¹⁾ Artikel 18, stk. 3.

⁽¹²⁾ Artikel 18, stk. 1.

⁽¹³⁾ Der er den vigtige forskel, at det under en frivillig ordning generelt sikres, at økonomiske aktører auditeres, inden de får lov til at være med i ordningen. Der er ikke behov for et sådant krav i nationale ordninger, hvor det kan være hensigtsmæssigt at bestemme, at de økonomiske aktører kan afgive ad hoc-erklæringer.

2.2. Landbrugs- og miljømæssige krav og standarder for EU-landbrugere ⁽¹⁾

Det kriterium, der vedrører landbrugs- og miljømæssige krav og standarder for EU-landbrugere, gælder kun for biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der produceres af råmaterialer, der er dyrket i EU. Til forskel fra de øvrige kriterier er kontrollen med, om dette kriterium er opfyldt, ikke omhandlet i direktivet ⁽²⁾. Medlemsstaterne må regne med at benytte deres eksisterende kontrolsystemer til at sikre, at landbrugerne opfylder kravene ⁽³⁾. Hvis der i en medlemsstat er landbrugere, der leverer råmaterialer til biobrændstoffer eller flydende biobrændsler, men ikke er omfattet af disse kontrolsystemer, bliver medlemsstaten nødt til at inddrage dem deri.

Hvis et kontrolsystem viser, at dette kriterium ikke er opfyldt, må medlemsstaten sørge for, at det afspejles i de tilfælde, der er opregnet i afsnit 1.

2.3. Materialer, der er omfattet

Som fastsat i direktivet forstås der ved »biobrændstoffer« flydende eller gasformigt brændstof til transport fremstillet på grundlag af biomasse. Ved »flydende biobrændsler« forstås der flydende brændstof til energiformål, bortset fra transport, som er fremstillet på grundlag af biomasse ⁽⁴⁾. Sidstnævnte omfatter altså kun væskeformige brændsler. Det betyder, at bæredygtighedskriterierne finder anvendelse på biogas til transport, men ikke på biogas til opvarmning og elproduktion.

Der er nævnt mange typer biobrændstof i direktivet ⁽⁵⁾, men da listerne primært tjener til at lette gennemførelsen af direktivet, er de ikke udtømmende. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der ikke er opført på listerne, kan også medregnes til opfyldelse af direktivets mål.

Udtrykket »flydende biobrændsler« anses for også at omfatte tyktflydende væsker såsom brugt fritureolie, animalsk fedt, palmeolie, rå tallolie og talloliebeg.

For biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der produceres på grundlag af affald og restprodukter, dog ikke restprodukter fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, er drivhusgasbesparelsen det eneste af bæredygtighedskriterierne, der anvendes ⁽⁶⁾. Hvad der forstås ved affald og restprodukter, er behandlet i afsnit 5. Ved restprodukter fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug forstås restprodukter, der fremkommer direkte fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug. Restprodukter fra dermed beslægtet industri og forarbejdning er ikke omfattet.

2.4. Harmonisering af bæredygtighedskriterierne

Direktivets bæredygtighedskriterier er fuldt harmoniseret på EU-plan og blev vedtaget med EF-traktatens artikel 95 som rets-

grundlag (det indre marked). Derfor kan medlemsstaterne ikke selv tilføje yderligere kriterier i forbindelse med formål 1-4 i afsnit 1 ⁽⁷⁾. Det betyder, at medlemsstaterne til disse formål ikke kan lægge andre bæredygtighedskriterier end dem, der er fastsat i direktivet, til grund for at udelukke biobrændstoffer eller flydende biobrændsler ⁽⁸⁾. Hvis nogle biobrændstoffer eller flydende biobrændsler indebærer større fordele end andre, men er dyrere at producere, kan der dog i de nationale støtteordninger tages hensyn til de højere produktionsomkostninger ⁽⁹⁾.

2.5. Offentliggørelse af information om bæredygtighed

Medlemsstaterne kommer til at modtage information fra de økonomiske aktører om opfyldelsen af bæredygtighedskriterierne. De kommer også til at modtage information om alle brændstoffer til vejtransport, fossile såvel som vedvarende, med angivelse af deres oprindelse og af, hvor de er købt ⁽¹⁰⁾. Ifølge VE-direktivet forlanges det ikke af medlemsstaterne, at de offentliggør oplysningerne, men det er heller ikke forbudt. Kommissionen opfordrer de medlemsstater, der offentliggør sådanne oplysninger, til at gøre det på ensartet måde for alle brændstoffer. Efter Kommissionens opfattelse bør der i medlemsstaternes beslutning om at offentliggøre sådanne oplysninger tages højde for, at et selskabs specifikke information herom kan være kommercielt følsom.

Kommissionen sammenfatter medlemsstaternes oplysninger om biobrændstoffer og flydende biobrændsler og offentliggør et resumé af dem på sin gennemsigtighedsplatform ⁽¹¹⁾.

3. BEREGNING AF DRIVHUSGASEFFEKTEN

Direktivet kræver besparelser i drivhusgasemissionerne på 35 % (stigende til 50 % i januar 2017, og for anlæg, der tages i brug i 2017 og senere, 60 % i 2018) ⁽¹²⁾. Direktivet indeholder en metode til beregning af denne besparelse (»faktisk værdi«) samt »standardværdier«, herunder »disaggregerede standardværdier«, der i nogle tilfælde kan benyttes til at godtgøre opfyldelse af kriteriet.

3.1. Undtagelse for anlæg, der var i drift den 23. januar 2008

Biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der produceres i anlæg, der var i drift den 23. januar 2008, er undtaget fra at opfylde besparelsen i drivhusgasemissioner indtil den 1. april 2013 ⁽¹³⁾, således at der i fx ethanolanlæg, hvor der benyttes brunkul som procesbrændsel, og palmeoliemøller uden methanopsamling bliver tid til at tilpasse processen. Ved »anlæg« forstås ethvert procesanlæg, der indgår i produktionsprocessen. Udtrykket omfatter ikke produktionsanlæg, der kan tilføjes til

⁽¹⁾ Artikel 17, stk. 6.

⁽²⁾ Jf. artikel 18, stk. 1.

⁽³⁾ Efter artikel 22 i forordning (EF) nr. 73/2009.

⁽⁴⁾ Artikel 2.

⁽⁵⁾ Fx i bilag III og V.

⁽⁶⁾ Jf. artikel 17, stk. 1.

⁽⁷⁾ I forbindelse med formål 5 og 6 i afsnit 1 er dette spørgsmål ikke relevant.

⁽⁸⁾ Artikel 17, stk. 8.

⁽⁹⁾ Jf. betragtning 89 og 95 i VE-direktivet samt EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

⁽¹⁰⁾ Artikel 7a, stk. 1, andet afsnit, litra a), i direktivet om brændstofkvalitet.

⁽¹¹⁾ Artikel 18, stk. 3.

⁽¹²⁾ Artikel 17, stk. 2.

⁽¹³⁾ Artikel 17, stk. 2, sidste afsnit.

produktionskæden udelukkende med det formål at udnytte undtagelsen i denne bestemmelse. Hvis blot ét af sådanne procesanlæg, der indgår i produktionskæden, var i drift senest den 23. januar 2008, behøver kriteriet om en drivhusgasbesparelse på 35 % først at være opfyldt fra den 1. april 2013.

3.2. Standardværdier

I direktivet er der anført »standardværdier«, som de økonomiske aktører kan benytte til at godtgøre, at kriteriet om drivhusgasbesparelser er opfyldt⁽¹⁾. I bilag I til denne meddelelse er der vejledning i, hvornår standardværdierne kan benyttes, herunder hvornår der kan benyttes en kombination af disaggregerede standardværdier og faktiske værdier⁽²⁾.

Kommissionen kan ajourføre standardværdierne. Hvordan denne ajourføring finder sted, er omhandlet i meddelelsen om frivillige ordninger og standardværdier.

I direktivet er der også anført »typiske værdier« for emissionen af drivhusgasser fra biobrændstoffer⁽³⁾. Disse værdier kan de økonomiske aktører ikke benytte. De kan benyttes af medlemsstaterne, når de hvert andet år forelægger en rapport til Kommissionen om fremskridtene med hensyn til fremme og anvendelse af energi fra vedvarende energikilder⁽⁴⁾.

3.3. Beregning af en faktisk værdi

Man kan altid benytte faktiske værdier for drivhusgasbesparelser, uanset om der foreligger en standardværdi for det pågældende biobrændstof eller flydende biobrændsel. Reglerne for beregning af en faktisk værdi findes i direktivets bilag V, del C.

Det anses for overflødigt at medtage input, der kun har ringe eller slet ingen indflydelse på beregningens resultat, fx proceskemikalier, der anvendes i små mængder⁽⁵⁾.

Ved beregning af emissioner fra »dyrkning« tillader metoden, at der benyttes gennemsnit (for et bestemt geografisk område) i stedet for faktiske værdier⁽⁶⁾. Det kan især være praktisk for råmaterialer, der ikke findes nogen standardværdi for, og for områder af EU, hvor det ikke er tilladt at anvende standardværdier for alle råmaterialerne⁽⁷⁾. Medlemsstaterne kan opstille lister over sådanne gennemsnitsværdier, men der kan også indgå gennemsnitsværdier i frivillige ordninger om begrænsning af drivhusgaseffekten⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Bilag V.

⁽²⁾ Det bør bemærkes, at der ved beregningen af (disaggregerede) standardværdier er taget hensyn til allokering af emissioner til biprodukter.

⁽³⁾ Bilag V.

⁽⁴⁾ Jf. artikel 22, stk. 2.

⁽⁵⁾ Det er her relevant at påpege, at tallene for drivhusgasbesparelser afrundes til hele procent.

⁽⁶⁾ Jf. bilag V, del C, punkt 6.

⁽⁷⁾ Jf. artikel 19, stk. 2 og 3.

⁽⁸⁾ Jf. artikel 18, stk. 4.

Kommissionen har til hensigt at benytte sin gennemsigtighedsplatform til at offentliggøre nogle kommenterede eksempler på beregning af faktiske værdier og en række faste værdier, der er afledt af datasæt til fastsættelse af standardværdier, så de kan benyttes som koefficienter i beregningen af faktiske værdier.

Der er mere om metoden til beregning af drivhusgaseffekten i bilag II.

4. OPFYDELSE AF AREALRELATEREDE KRITERIER

Arealer med høj biodiversitetsværdi er en særlig kategori i direktivet⁽⁹⁾. Råmaterialer til fremstilling af biobrændstoffer og flydende biobrændsler må ikke komme derfra.

Arealer med stort kulstoflager er en anden særlig kategori i direktivet⁽¹⁰⁾. Arealer, der i januar 2008 tilhørte en af disse kategorier, må ikke levere råmaterialer til biobrændstoffer og flydende biobrændsler, selv om arealernes status nu er en anden.

Direktivet åbner mulighed for visse undtagelser fra disse kriterier, hvis der kan forelægges fornøden dokumentation.

Arealer, der henhører under flere af disse kategorier, skal opfylde alle de relevante kriterier. At undtagelse fra ét kriterium er begrundet, betyder ikke, at der uden videre kan gives undtagelse fra andre kriterier.

4.1. Arealer med høj biodiversitetsværdi

Råmaterialer må ikke komme fra primærskov og andre træbevoksede arealer, arealer, der er udlagt som naturbeskyttelsesområder, og græsarealer med høj biodiversitet⁽¹¹⁾. Kommissionen har til hensigt i 2010 at fastlægge kriterier og geografiske udstrækninger for at afgøre, hvilke græsarealer der kan anses som græsarealer med høj biodiversitet⁽¹²⁾.

Der er mulighed for at give undtagelse for ikke-naturlige græsarealer med høj biodiversitet, hvis det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for, at arealerne kan bevare deres status som græsarealer. Undtagelser for naturbeskyttelsesområder er muligt, hvis det dokumenteres, at produktionen af råmaterialer ikke forstyrrer det pågældende naturbeskyttelsesformål⁽¹³⁾. Kommissionen har kendskab til, at Den Europæiske Standardiseringsorganisation, CEN, arbejder på at klarlægge, hvilken form for dokumentation der skal forelægges.

⁽⁹⁾ Artikel 17, stk. 3.

⁽¹⁰⁾ Artikel 17, stk. 4 og 5.

⁽¹¹⁾ Artikel 17, stk. 3.

⁽¹²⁾ Dokumenter i offentlig høring ligger på: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ Artikel 17, stk. 3, litra b), både nr. i) og ii).

I direktivet er der en procedure for, hvordan Kommissionen kan beslutte at tage højde for tilkomne naturbeskyttelsesområder⁽¹⁾. På nuværende tidspunkt er der ikke anerkendt nogen sådanne områder. Når der træffes afgørelse om anerkendelse af områder, bliver der lagt oplysninger om sådanne afgørelser ud på Kommissionens gennemsigtighedsplatform.

4.2. Arealer med stort kulstoflager

Råmaterialer må ikke komme fra vådområder, sammenhængende skovarealer, arealer med en kronedækningsgrad på 10-30 % og tørvebundsarealer, hvis arealernes status ikke er den samme som i januar 2008⁽²⁾.

Det vil sige, at hvis der udvindes råmaterialer fra et areal, der var vådområde⁽³⁾ i januar 2008 og stadig er vådområde på det tidspunkt, hvor råmaterialet udvindes, vil sådanne råmaterialer opfylde kriteriet.

Udtrykket »status« henviser til de fysiske kategorier, der er defineret i direktivet.

En ændring i arealanvendelsen, som ikke influerer på opfyldelsen af dette kriterium, skal stadig tages i betragtning ved beregning af drivhusgaseffekten (se bilag II).

4.2.1. Sammenhængende skovarealer⁽⁴⁾

Inden der ses nærmere på begrebet »sammenhængende skovarealer«, bør der mindes om, at enhver ændring i arealanvendelsen skal tages i betragtning ved beregning af drivhusgaseffekten⁽⁵⁾ og måske også tages i betragtning i forbindelse med andre politikområder end det, der er emnet for dette direktiv.

Udtrykket »sammenhængende skovarealer« defineres i direktivet som *arealer på over en ha bevoget med træer af en højde på over fem meter og med en kronedækningsgrad på mindst 30 % eller med træer, der kan nå disse tærskler på lokaliteten*. Definitionen omfatter ikke landområder, der hovedsagelig anvendes til landbrugsmæssige eller bymæssige formål⁽⁶⁾.

4.2.2. Arealer med en kronedækningsgrad på 10-30 %⁽⁷⁾

For arealer, der ligner sammenhængende skovarealer, men har en kronedækningsgrad på 10-30 %, er der mulighed for undtagelse, hvis det dokumenteres, at drivhusgaseffekten⁽⁸⁾,

medregnet ændringer i det pågældende areals kulstoflager siden januar 2008, opfylder de relevante tærskler i kriterierne for drivhusgasbesparelser.

4.2.3. Tørvebundsarealer⁽⁹⁾

For biobrændstoffer og flydende biobrændstoffer, der er fremstillet af biomasse fra arealer, der i januar 2008 var tørvebundsarealer, er der mulighed for undtagelse, hvis det dokumenteres

— at jorden var fuldstændig afvandet i januar 2008, eller

— at jorden ikke er afvandet siden januar 2008.

Det betyder, at tørvebundsarealer, der var delvis afvandet i januar 2008, og hvor der efterfølgende udføres mere dybtliggende dræning, som påvirker jord, der ikke allerede var fuldstændig afvandet, ikke opfylder kriterierne.

Tørv betragtes ikke selv som biomasse⁽¹⁰⁾.

4.3. Dokumentation for opfyldelse

Dokumentation for opfyldelse af de arealrelaterede kriterier kan antage mange forskellige former, bl.a. luftfotos, satellitfotos, kort, matrikeloplysninger/databaser⁽¹¹⁾ og lokale opmålinger.

Dokumentation kan være »positiv« eller »negativ«.

Eksempelvis kan opfyldelse af primærskov-kriteriet dokumenteres med

— et luftfoto af arealet, som viser, at det er tilplantet med sukkerrør (positiv), eller

— et kort over alle regionens primærskove, som viser, at arealet ligger uden for dem (negativ).

I kriterierne gælder arealets status i januar 2008, men tidligere dokumentation kan undertiden også bruges. Hvis det fx dokumenteres, at arealet var under dyrkning kort tid inden 2008, fx i 2005, kan det være tilstrækkeligt til at godtgøre, at nogle af eller alle arealrelaterede kriterier er opfyldt.

Det er Kommissionens hensigt at benytte sin gennemsigtighedsplatform til at offentliggøre en vejledning i, hvordan de økonomiske aktører kan identificere de forskellige arealkategorier.

⁽⁹⁾ Artikel 17, stk. 5.

⁽¹⁰⁾ Jf. artikel 2.

⁽¹¹⁾ Fx det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS) under EU's fælles landbrugspolitik.

⁽¹⁾ Artikel 17, stk. 3, litra b), nr. ii).

⁽²⁾ Artikel 17, stk. 4 og 5.

⁽³⁾ Artikel 17, stk. 4, litra a).

⁽⁴⁾ Artikel 17, stk. 4, litra b).

⁽⁵⁾ Jf. bilag II.

⁽⁶⁾ Ved landbrugsmæssigt anvendte landområder forstås her også træbevoksninger i landbrugsproduktionssystemer, fx frugtplantager, oliepalmeplantager og skovlandbrugssystemer, hvor der dyrkes afgrøder under træerne.

⁽⁷⁾ Artikel 17, stk. 4, litra c).

⁽⁸⁾ Bilag V, del C.

5. REGLER FOR MEDREGNING AF BIOBRÆNDSTOFFER

5.1. Opgørelse af brændstoffer, der delvis kommer fra ikke-vedvarende kilder

Nogle brændstoffer består kun delvis af fornyeligt materiale. For nogle af dem, fx ETBE, er det i direktivets bilag III angivet, hvor stor en procentdel af brændstoffet der regnes som fornyeligt med henblik på målopførelse⁽¹⁾. For brændstoffer af denne art, som ikke er opført i bilag III, deriblandt brændstoffer, der produceres ved fleksible processer, og hvor de enkelte produktleverancens sammensætning af kilder kan variere, kan man med rimelighed slutte analogt fra den regel, der gælder for elproduktion i multibrændselsanlæg, nemlig at størrelsen af bidraget fra hver energikilde beregnes på grundlag af dens energiindhold⁽²⁾.

For at opfylde bæredygtighedskriteriet for drivhusgasbesparelser skal biomasseandelen af det brændstof, der er omhandlet i foregående afsnit, ligge over den pågældende grænse. For nogle af dem, fx ETBE, er der angivet standardværdier i direktivet.

Procentdelene i direktivets bilag III lægges også til grund for, om det ved salgsstedet skal angives, at et brændstof indeholder biobrændstoffer⁽³⁾. Eksempelvis behøver benzin, der indeholder 20 % ETBE ingen særlig angivelse, da mindre end 10 % kommer fra fornyelige kilder.

5.2. Biobrændstoffer, der tæller dobbelt

Nogle biobrændstoffer tæller dobbelt ved beregning af om 10 %-målet for andelen af energiforbruget i alle transportformer i 2020 og om de nationale VE-forpligtelser er opfyldt⁽⁴⁾. Alle

andre biobrændstoffer tælles kun med én gang. Hvis biobrændstoffer kun er produceret delvis af materialer, der tæller dobbelt, må kun den tilsvarende andel af biobrændstoffet tælles dobbelt⁽⁵⁾.

Blandt de biobrændstoffer, der tæller dobbelt, er brændstoffer fremstillet af affald og restprodukter.

I direktivet selv er der ingen definition af udtrykkene »affald« og »restprodukter«. Efter Kommissionens opfattelse bør disse udtryk fortolkes i overensstemmelse med direktivets mål, nemlig

- i forbindelse med dobbelttælling: diversificering af råmaterialer⁽⁶⁾
- i forbindelse med drivhusgasmeteringen: ingen allokering af emissioner til biprodukter, som produktionen ikke sigter direkte på, fx halm fra hvedeproduktion⁽⁷⁾.

I denne forbindelse forstås der ved affald ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med⁽⁸⁾. Råmaterialer, der forsætligt er modificeret til at blive regnet som affald (fx ved at blande affaldsmateriale i et materiale, der ikke er affald), må ikke regnes med.

I denne forbindelse kan restprodukter være

- fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug og
- fra forarbejdning.

Ved et restprodukt fra forarbejdning forstås et stof, der ikke er et af de slutprodukter, som produktionsprocessen direkte tilstræber. Restproduktet må ikke være et direkte mål for produktionsprocessen, og processen må ikke være ændret til forsætlig produktion af restproduktet.

Eksempler på restprodukter er rå glycerol, talloliebeg og husdyrgødning.

⁽¹⁾ Artikel 5, stk. 5.

⁽²⁾ Artikel 5, stk. 3.

⁽³⁾ Artikel 21, stk. 1.

⁽⁴⁾ Artikel 21, stk. 2.

⁽⁵⁾ Derved forstås den fysiske andel (bæredygtighedskriteriets »massebalancesystem« finder ikke anvendelse i forbindelse med denne bestemmelse).

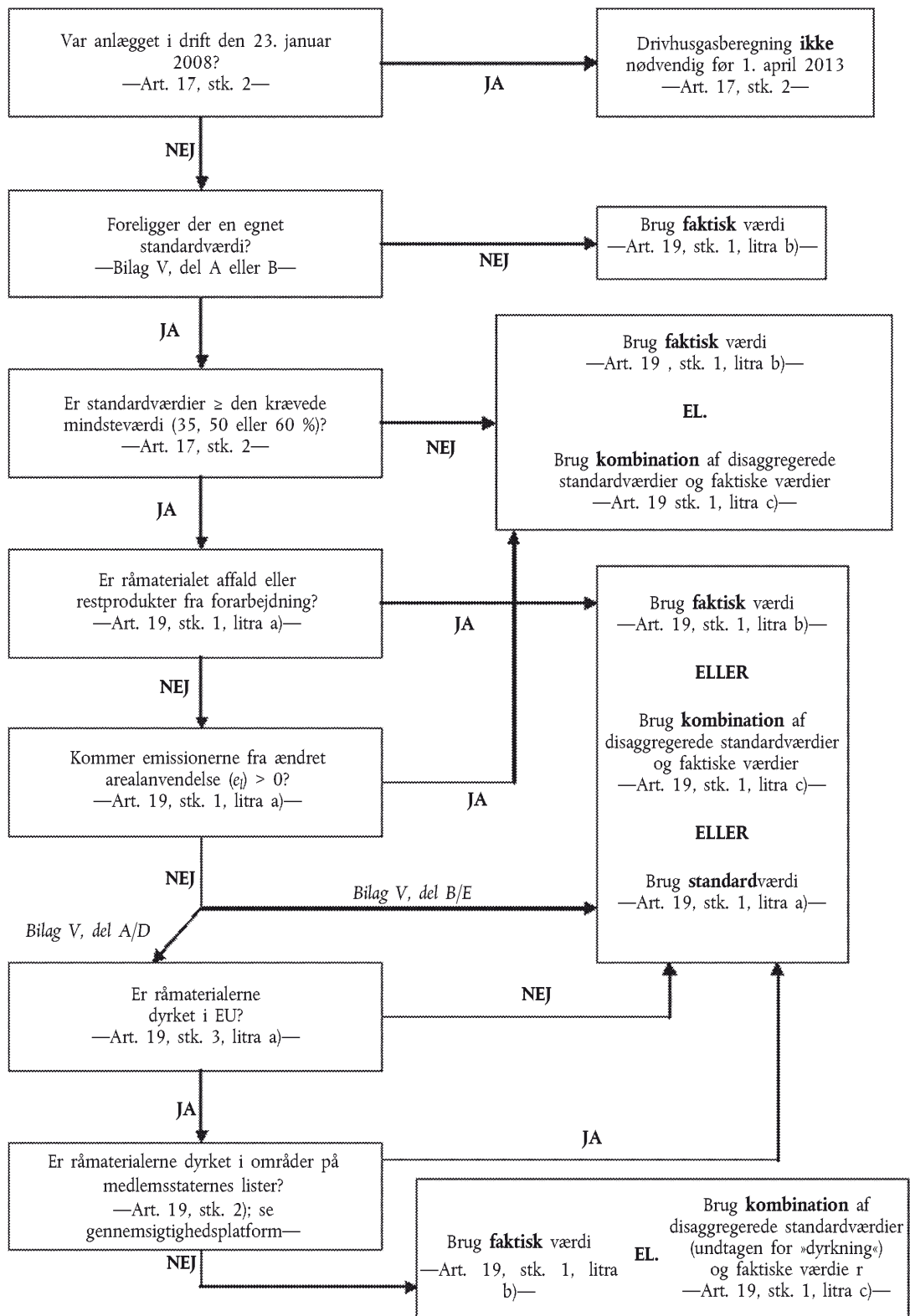
⁽⁶⁾ Jf. direktivets betragtning 89.

⁽⁷⁾ Jf. bilag V, del C, punkt 18.

⁽⁸⁾ Også materialer, der skal trækkes tilbage fra markedet af sundheds- eller sikkerhedshensyn.

BILAG I

Metoder til beregning af drivhusgaseffekten

BILAG II

Metodologi til beregning af drivhusgaseffekten — supplerende elementer

Emissionsbesparelse fra akkumulering af kulstof i jorden via forbedret landbrugsforvaltning (bilag V, del C, punkt 1)

»Forbedret landbrugsforvaltning« kan bl.a. bestå i

- overgang til reduceret jordbearbejdning eller pløjefri dyrkning
- mere hensigtsmæssigt sædskifte og/eller dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester
- bedre håndtering af handelsgødning og husdyrgødning
- brug af jordforbedringsmidler (fx kompost).

Emissionsbesparelser fra sådanne forbedringer kan medregnes, hvis det dokumenteres, at jordens kulstofindhold er forøget, eller der forelægges troværdig og kontrollerbar dokumentation for, at den med rimelighed kan forventes at blive forøget, i det tidsrum, hvor de pågældende råmaterialer dyrkes ⁽¹⁾.

Emissionsbesparelsen i g CO_{2eq}/MJ kan beregnes ved en formel svarende til den i metodens punkt 7, idet divisoren »20« erstattes med længden (i år) af det tidsrum, den pågældende afgrøde er dyrket i.

Dyrkning (punkt 6)

Blandt de input/variable, som indvirker på emissionen fra dyrkning, vil typisk indgå udsæd, brændstof, gødning, pesticider, udbytte og markens N₂O-emission. Planternes optagelse af CO₂ i det biologiske kulstofkredsløb er ikke indregnet her, men til gengæld medregnes emissionerne fra anvendelsen af brændstoffet ikke i punkt 13.

Metodologien for »dyrkning« tillader, at der som alternativ til faktiske værdier anvendes gennemsnit for geografiske områder, der er mindre end dem, der ligger til grund for beregning af standardværdierne. Standardværdierne er (på én undtagelse nær) beregnet til at dække globalt. På EU-plan sætter direktivet imidlertid visse grænser for deres anvendelse. Begrænsningerne gælder for områder på niveau 2 i NUTS ⁽²⁾. Heraf synes det at følge, at i EU skal gennemsnittene beregnes for NUTS 2-områder eller områder af mindre størrelse. Der bør logisk set anvendes et tilsvarende niveau uden for EU.

N₂O-emissioner (punkt 6)

Der kan med fordel tages højde for N₂O-emissionerne fra jorden ved hjælp af IPCC-metodikken, herunder hvad der deri betegnes »direkte« og »indirekte« N₂O-emissioner ⁽³⁾. De økonomiske aktører kan benytte alle tre IPCC-metodetrin. Metodetrin 3, som hviler på detailmålinger og/eller modeller, synes mere relevant til beregning af »regionale« dyrkningsværdier (se punkt 3.3 i denne meddelelse) end til andre beregninger af faktiske værdier.

Ændringer i arealanvendelsen (punkt 7 og 10)

Ved en ændring af arealanvendelsen skal der forstås skift mellem de seks kategorier for jordens plantedække, som benyttes i IPCC (skovområder, græsningsarealer, dyrkede områder, vådområder, bebyggede områder og andre områder), plus en syvende kategori, nemlig flerårige afgrøder, hvis stængel normalt ikke bliver høstet, fx hurtigtvoksende stævningssskov og oliepalmer ⁽⁴⁾. Det betyder fx, at et skift fra græsningsareal til dyrket område er en ændring af arealanvendelsen, mens et skift fra én afgrøde (fx majs) til en anden (såsom raps) ikke er. Til dyrkede områder medregnes brakjorder (dvs. jord, der hviler i et eller flere år, inden den dyrkes på ny). Ændringer i forvaltningspraksis, jordbearbejdningspraksis og gødskningspraksis betragtes ikke som ændring af arealanvendelsen.

⁽¹⁾ Dokumentationen kan bestå i måling af jordens kulstofindhold, fx en første måling inden dyrkningens påbegyndelse og derefter regelmæssigt med nogle års mellemrum. I så fald kan jordens kulstofindhold, inden den anden måling foreligger, skønnes ud fra et relevant videnskabeligt grundlag. Derefter er det målingerne, der danner grundlag for konstatering af, om jordens kulstofindhold er forøget, og størrelsen af en eventuel forøgelse.

⁽²⁾ Artikel 19, stk. 2 og 3. Disse regioner er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1059/2003. Der ligger interaktive kort over regionerne på: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ Jf. IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, bind 4, kapitel 11 — http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Eftersom sådanne arealer har lighedspunkter med både dyrkede områder og skovområder.

I retningslinjerne for beregning af kulstoflagre i jorden ⁽¹⁾ er beregningen forklaret nærmere. Kommissionen har til hensigt at offentliggøre et kommenteret eksempel på beregning af emissioner fra ændringer i kulstoflagrene som følge af ændret arealanvendelse.

Emissionsintensiteten ved el til nettet (punkt 11)

Ifølge direktivet skal den gennemsnitlige emissionsintensitet i et »nærmere defineret område« benyttes. Når talen er om EU, er det mest logisk at vælge hele EU. For tredjelande, hvor elnettene i mange tilfælde har færre forbindelser på tværs af grænserne, er det nationale gennemsnit ofte det bedste valg.

Fordeling efter energiindhold (punkt 17 og 18)

Ved anvendelsen af denne regel benyttes den nedre brændværdi for hele (bi)produktet, ikke kun tørstoffdelen. I mange tilfælde, nemlig hvor der er tale om næsten vandfri produkter, kan sidstnævnte dog give et resultat, der er en forsvarlig tilnærmelse.

Da varme ikke har nogen nedre brændværdi, kan der ikke allokeres nogen emissioner dertil på det grundlag.

Der allokeres ingen emissioner til restprodukter fra landbruget og restprodukter fra forarbejdning, da de anses for at have en emission på nul indtil indsamlingstidspunktet ⁽²⁾, og heller ikke til affald. Der er mere om affald og restprodukter i punkt 5.2.

Allokeringen skal finde sted umiddelbart efter, at et biprodukt (et stof, der normalt kan oplagres eller sælges) og et bibrændstof/flydende biobrændsel/mellemprodukt er opstået i et produktionstrin. Det kan være et procestrin inden for et anlæg, idet begge produkter kan forarbejdes yderligere i efterfølgende procestrin (»downstream«). Det gælder dog, at hvis forarbejdningen af de pågældende (bi)produkter ved efterfølgende procestrin er forbundet med et tidligere procestrin i form af feedback af materiale eller energi, betragtes systemet som et »raffinaderi« ⁽³⁾, og allokeringen finder sted på de steder, hvor de enkelte produkter ikke bliver yderligere forarbejdet i procestrin, der i form af feedback af materiale eller energi er forbundet med tidligere procestrin.

El fra kraftvarmeværker (punkt 16)

Den generelle allokeringsregel i punkt 17 gælder ikke for el fra kraftvarmeværker, hvor der fyres med 1) fossile brændsler, 2) biobrændsler, hvis de ikke er et biprodukt fra den samme proces, eller 3) restprodukter fra landbruget, uanset om de er biprodukter fra samme proces. I stedet anvendes reglen i punkt 16 på følgende måde:

- a) Hvis der fra kraftvarmeværket ikke blot leveres varme til biobrændstof/biobrændselsprocessen, men også til andre formål, skal kraftvarmeværkets størrelse beregningsmæssigt reduceres til det omfang, der er nødvendigt for netop at levere den varme, der er behov for til biobrændstof/biobrændselsprocessen. For kraftvarmeværkets primære elproduktion foretages der en forholdsmæssig beregningsmæssig reduktion.
- b) Til den elektricitetsmængde, der er tilbage efter denne beregningsmæssige justering og efter, at et eventuelt reelt internt elforbrug er dækket, tilordnes der en drivhusgaskredit, der kan trækkes fra forarbejdningsemissionerne.
- c) Størrelsen af denne kredit sættes til den livscyklusemission, der kan tilskrives produktion af samme elektricitetsmængde med samme brændselstype på et kraftværk.

Det fossile brændstof, der sammenlignes med (punkt 19)

Det fossile brændstof, der i dag benyttes til sammenligning, ligger på 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Den værdi bliver afløst af »den seneste faktiske gennemsnitsemmission fra den fossile del af benzin og diesel, der forbruges i Fællesskabet«, når oplysningen bliver tilgængelig ud fra rapporteringen i henhold til direktivet om brændstoffers kvalitet ⁽⁴⁾.

Rapporteringen skal ske årligt, første gang om 2011. Hvis det bliver muligt at beregne en ny værdi for det fossile brændstof, der skal sammenlignes med, vil Kommissionen offentliggøre den på gennemsigthedsplatformen med angivelse af, fra hvilken dato tallet kan anses for at være tilgængeligt og er obligatorisk at benytte. Kommissionen vil ved næste ændring af typiske værdier og standardværdier i direktivet tage hensyn til den seneste ajourføring af denne art.

⁽¹⁾ EUT L 151 af 17.6.2010, s. 19.

⁽²⁾ Når disse materialer anvendes som råmateriale, starter de på tilsvarende måde med en emission på nul på indsamlingstidspunktet.

⁽³⁾ Jf. bilag V, del C, punkt 18, sidste afsnit.

⁽⁴⁾ Ifølge artikel 7a i direktivet om brændstofkvalitet skal brændstofleverandører, som er udpeget af medlemsstaterne, rapportere til en udpeget myndighed om 1) den samlede mængde af hver type brændstof eller energi, der er blevet leveret, med angivelse af, hvor den er købt, samt dens oprindelse, og 2) vugge til grav-emissioner af drivhusgasser pr. energienhed.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.5866 — Sun Capital/Beauty Business)

(EØS-relevant tekst)

(2010/C 160/03)

Den 15. juni 2010 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med fællesmarkedet. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
  - i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>) under dokumentnummer 32010M5866. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

18. juni 2010

(2010/C 160/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2372	AUD	australske dollar	1,4249
JPY	japanske yen	112,12	CAD	canadiske dollar	1,2723
DKK	danske kroner	7,4398	HKD	hongkongske dollar	9,6309
GBP	pund sterling	0,83570	NZD	newzealandske dollar	1,7588
SEK	svenske kroner	9,5599	SGD	singaporeanske dollar	1,7170
CHF	schweiziske franc	1,3745	KRW	sydkoreanske won	1 490,51
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	9,3263
NOK	norske kroner	7,8615	CNY	kinesiske renminbi yuan	8,4454
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,2010
CZK	tjekkiske koruna	25,733	IDR	indonesiske rupiah	11 328,86
EEK	estiske kroon	15,6466	MYR	malaysiske ringgit	4,0221
HUF	ungarske forint	280,05	PHP	filippinske pesos	56,783
LTL	litauiske litas	3,4528	RUB	russiske rubler	38,3840
LVL	lettiske lats	0,7076	THB	thailandske bath	40,091
PLN	polske zloty	4,0675	BRL	brasilianske real	2,2000
RON	rumænske leu	4,2400	MXN	mexicanske pesos	15,5454
TRY	tyrkiske lira	1,9290	INR	indiske rupee	57,1220

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Beslutning om saneringsforanstaltningen i forbindelse med ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA

(Offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber)

(2010/C 160/05)

Forsikringselskab	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Beslutningens dato, ikrafttrædelsestidspunkt og karakter	Foranstaltning »ISVAP n. 2795« af 14. april 2010 — Udnævnelse af en administrator til midlertidig forvaltning i henhold til artikel 230 i lovdekret nr. 209/2005
Kompetent myndighed	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Tilsynsmyndighed	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Udnævnt administrator	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Gældende lovgivning	Italien Artikel 230 i lovdekret nr. 209/2005

Ved foranstaltning »ISVAP nr. 2795« af 14. april 2010 udnævnes i overensstemmelse med artikel 230 i lovdekret nr. 209 af 7. september 2005 Dott. Angelo Cremonese som midlertidig administrator af ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, med hovedsæde i Milano, Viale Nazario Sauro 14, for en maksimal periode på to (2) måneder fra vedtagelsen af denne foranstaltning. Følgelig suspenderes selskabets administrations- og tilsynsorganer.

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES
HANDELSPOLITIK

EUROPA-KOMMISSIONEN

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af keramiske fliser
med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2010/C 160/06)

Kommissionen har modtaget en klage i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), hvori det hævdes, at importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina importeres til dumpingpriser og derved forvolder EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

1. Klagen

Klagen blev indgivet den 7. maj 2010 af European Ceramic Tile Manufacturers' Federation (CET), i det følgende benævnt »ansøgeren«, på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 30 %, af den samlede produktion af keramiske fliser i Unionen.

2. Den undersøgte vare

Den vare, der er genstand for undersøgelsen, er glaserede eller uglaserede keramiske sten og fliser til brolægning, gulvbelægning eller beklædning af vægge, kaminer o. lign.; samt glaserede og uglaserede keramiske terninger og lignende varer til mosaikarbejder, også på underlag (»den undersøgte vare«).

3. Påstand om dumping⁽²⁾

Den vare, der påstås dumpet, er den undersøgte vare, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»det pågældende land«), normalt angivet under følgende KN-koder 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11, 6908 90 21, 6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 og 6908 90 99. KN-koderne angives kun til orientering.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Ved dumping forstås den praksis at sælge en vare til eksport (»den pågældende vare«) til en pris, der ligger under den »normale værdi«. Den normale værdi er sædvanligvis en sammenlignelig pris for »samme vare« på hjemmemarkedet i det eksporterende land. Ved udtrykket »samme vare« forstås en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den pågældende vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Da Folkerepublikken Kina betragtes som et land uden markedsøkonomi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, fastsatte klageren den normale værdi for importen fra Folkerepublikken Kina på grundlag af prisen i et tredjeland med markedsøkonomi, nemlig USA. Påstanden om dumping er baseret på en sammenligning af den således fastsatte normale værdi og eksportprisen af fabrik på den undersøgte vare ved salg til eksport til Unionen.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige for det pågældende eksportland.

4. Påstand om skade

Klageren har fremlagt bevis for, at importen af den undersøgte vare fra det pågældende land er vokset både i absolutte tal og i markedsandele.

De umiddelbare beviser, som blev fremlagt af klageren, viser, at mængden af og priserne på den undersøgte importerede vare bl.a. har haft negative virkninger for EU-erhvervsgrenens salgsmængder og markedsandel, hvilket har haft betydelige negative følger for EU-erhvervsgrenens samlede resultater.

5. Procedure

Kommissionen har efter høring af det rådgivende udvalg fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af EU-erhvervsgrenen, og at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettiggelse indledningen af en procedure, og indleder hermed en undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 5.

Undersøgelsen vil fastslå, om den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land sælges til dumpingpriser, og om dette salg har påført EU-erhvervsgrænsen skade. Hvis konklusionerne bekræfter dette, vil undersøgelsen beskæftige sig med, om indførelsen af foranstaltninger vil være i strid med Unionens interesse.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping

Eksporterende producenter⁽³⁾ af den undersøgte vare fra det pågældende land opfordres til at deltage i Kommissionens undersøgelse.

5.1.1. Undersøgelse af eksporterende producenter

5.1.1.1. Lande, for hvilke stikprøveudtagning kan finde sted, dvs. lande med et stort antal eksporterende producenter

a) Stikprøveudtagning

I betragtning af det potentielt store antal eksporterende producenter i det pågældende land, som er berørt af denne procedure, og for at afslutte undersøgelsen inden for den lovbestemte frist kan Kommissionen begrænse antallet af eksporterende producenter, der skal indgå i undersøgelsen, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve (denne proces benævnes også »stikprøveudtagning«). Stikprøveudtagning vil foregå i henhold til grundforordningens artikel 17.

For at Kommissionen kan afgøre, om det er nødvendigt med stikprøveudtagning og i bekræftende fald udvælge en stikprøve, anmodes alle eksporterende producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen. Dette skal parterne gøre senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet, ved at indberette følgende oplysninger om deres virksomhed eller virksomheder til Kommissionen:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon- og faxnummer samt kontaktperson
- omsætningen i lokal valuta og mængden i m² af den undersøgte vare solgt med henblik på eksport til Unionen i undersøgelsesperioden (»UP«) i perioden fra 1. april 2009 til 31. marts 2010 for hver enkelt af de 27 medlemsstater⁽⁴⁾ og samlet
- omsætningen i lokal valuta og mængden i m² af den undersøgte vare solgt på hjemmemarkedet i perioden fra 1. april 2009 til 31. marts 2010

⁽³⁾ En eksporterende producent er en virksomhed i det pågældende land, som producerer og eksporterer den undersøgte vare til EU-markedet enten direkte eller gennem en tredjepart, herunder alle dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der er beskæftiget med produktion, hjemmemarkedssalg eller eksport af den pågældende vare. Ikke-producerende eksportører kan normalt ikke indrømmes en individuel toldsats.

⁽⁴⁾ Den Europæiske Unions 27 medlemsstater er: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

— udførlig beskrivelse af virksomhedens aktiviteter på verdensplan i forbindelse med den undersøgte vare

— navnene på alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder⁽⁵⁾, der beskæftiger sig med produktion og/eller salg af den undersøgte vare (til eksport og/eller på hjemmemarkedet), med udførlig beskrivelse af disse virksomheders aktiviteter

— andre relevante oplysninger, som kan være til nytte for Kommissionen ved stikprøveudtagningen.

De eksporterende producenter bør også angive, om de, i tilfælde af at de ikke bliver udvalgt til at indgå i stikprøven, ønsker at modtage et spørgeskema og andre ansøgningsskemaer, som de kan anvende til at ansøge om en individuel dumpingmargen, jf. afsnit b) nedenfor.

Ved at afgive ovenstående oplysninger indvilliger virksomheden i at indgå i stikprøven. Hvis virksomheden udvælges til at indgå i stikprøven, indebærer dette udfyldelse af et spørgeskema og accept af kontrol i virksomhedens lokaler for at verificere besvarelsen (»kontrol på stedet«). Hvis virksomheden anfører, at den ikke ønsker at indgå i stikprøven, vil den blive anset for ikke at have samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionens konklusioner vedrørende ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter bygger på de foreliggende faktiske oplysninger, og resultatet kan blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Kommissionen vil desuden kontakte myndighederne i det pågældende land og alle kendte sammenslutninger af eksporterende producenter for at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige for at udtage stikprøven af eksporterende producenter.

Alle interesserede parter, der ønsker at afgive andre relevante oplysninger vedrørende udvælgelsen af stikprøven, ekskl. de oplysninger, der anmodes om ovenfor, skal gøre dette senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet.

⁽⁵⁾ I henhold til artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen, kan personer kun anses for at være indbyrdes afhængige: a) hvis den ene er medlem af direktionen eller bestyrelsen for den andens virksomhed og omvendt, b) hvis de juridisk set anses for interessenter eller kompagnoner, c) hvis de er arbejdsgiver og arbejdstager, d) hvis en af personerne direkte eller indirekte besidder, kontrollerer eller råder over 5 % eller derover af den andens aktier eller anparter med stemmeret, e) hvis den ene af dem direkte eller indirekte kontrollerer den anden, f) hvis de begge direkte eller indirekte kontrolleres af en tredjemand, g) hvis de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjemand, eller h) hvis de er medlemmer af samme familie. Personer anses kun for at være medlemmer af samme familie, hvis de står i et af følgende forhold til hinanden: i) mand og hustru, ii) forældre og børn, iii) brødre og søstre (hel- eller halvsøskende), iv) bedsteforældre og børnebørn, v) onkel eller tante og nevø eller niece, vi) svigerforældre og svigersøn eller svigerdatter, vii) svoger og svigerinde. (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). I denne sammenhæng betyder »person« enhver fysisk eller juridisk person.

Hvis det er nødvendigt at udtage en stikprøve, kan de eksporterende producenter udvælges ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed. Alle kendte eksporterende producenter, myndighederne i det eksporterende land og sammenslutninger af eksporterende producenter vil blive orienteret af Kommissionen, om nødvendigt gennem myndighederne i eksportlandet, om, hvilke virksomheder der er blevet udvalgt til at indgå i stikprøven.

Alle de eksporterende producenter, der er blevet udtaget til at indgå i stikprøven, skal indsende et udfyldt spørgeskema senest 37 dage efter, at de har fået meddelelse om, at de indgår i stikprøven, medmindre andet er angivet.

Virksomheder, der var indforstået med eventuelt at indgå i stikprøven, men som ikke blev udtaget til at indgå heri, vil blive betragtet som samarbejdsvillige («samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven»). Uden at tilsidesætte afsnit b) nedenfor, kommer den antidumpingtold, der finder anvendelse på importen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven, ikke til at ligge over den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven.

b) Individuel dumpingmargin for virksomheder, der ikke indgår i stikprøven

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, kan i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3, anmode om, at Kommissionen fastsætter en individuel dumpingmargin for dem («individuel dumpingmargin»). De eksporterende producenter, som ønsker at anmode om en individuel dumpingmargin, skal anmode om et spørgeskema og andre ansøgningskemaer, jf. afsnit a) ovenfor, og indsende dem behørigt udfyldt inden for de nedennævnte frister. Det udfyldte spørgeskema skal indsendes senest 37 dage efter, at de eksporterende producenter har fået meddelelse om, at de indgår i stikprøven, medmindre andet er angivet. Det understreges, at det for at sætte Kommissionen i stand til at fastsætte individuelle dumpingmarginer for disse eksporterende producenter i et land uden markedsøkonomi skal godtgøres, at de opfylder kriterierne for at blive indrømmet markedsøkonomisk behandling eller i det mindste individuel behandling, jf. afsnit 5.1.2.2. nedenfor.

Eksporterende producenter, der anmoder om en individuel dumpingmargin, bør imidlertid være opmærksomme på, at Kommissionen alligevel kan beslutte ikke at fastsætte en individuel dumpingmargin for dem, hvis f.eks. antallet af eksporterende producenter er så stort, at fastsættelse af en individuel dumpingmargin ville være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

5.1.2. Procedure for eksporterende producenter i det pågældende land uden markedsøkonomi

5.1.2.1. Valg af land med markedsøkonomi

I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi i tilfælde af import fra Folkerepublikken Kina fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, jf. dog bestemmelserne i afsnit 5.1.2.2 nedenfor. Kommissionen skal til det formål udvælge et passende tredjeland med markedsøkonomi. Kommissionen har foreløbigt valgt USA. Interesserede parter opfordres hermed til at fremsætte bemærkninger om, hvorvidt dette valg er velegnet, senest 10 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5.1.2.2. Behandling af eksporterende producenter i det pågældende land uden markedsøkonomi

I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), kan individuelle eksporterende producenter i det pågældende land, som er af den opfattelse, at markedsøkonomiske vilkår gælder for dem i forbindelse med fremstilling og salg af den undersøgte vare, indgive en behørigt begrundet anmodning herom («anmodning om markedsøkonomisk behandling»). Der vil blive indrømmet markedsøkonomisk behandling, hvis vurderingen af anmodningen om markedsøkonomisk behandling viser, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c) ⁽⁶⁾, er opfyldt. Dumpingmargenen for de eksporterende producenter, der indrømmes markedsøkonomisk behandling, vil blive beregnet ud fra deres egen normale værdi og eksportpriser, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), i det omfang det er muligt, jf. dog brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18.

Individuelle eksporterende producenter i det pågældende land kan også, evt. som et alternativ, anmode om individuel behandling. For at blive indrømmet individuel behandling skal disse eksporterende producenter kunne godtgøre, at de opfylder de i grundforordningens artikel 9, stk. 5, opstillede kriterier ⁽⁷⁾. Dumpingmargenen for de eksporterende producenter, der indrømmes individuel behandling, vil blive beregnet ud fra deres egne eksportpriser. Den normale værdi for eksporterende producenter, der indrømmes individuel behandling, fastsættes ud fra de værdier, som gælder for det valgte tredjeland med markedsøkonomi, som anført ovenfor.

⁽⁶⁾ De eksporterende producenter skal navnlig påvise, at: i) virksomhedernes beslutninger træffes, og omkostninger fastsættes som reaktion på markedsbetingelser og uden nogen omfattende statslig indgriben, ii) virksomhederne har ét klart sæt grundlæggende regnskaber, som revideres uafhængigt i henhold til internationale standarder for regnskabsføring og anvendes til alle formål, iii) der ikke er overført nogen væsentlige fordrejninger fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system, iv) love om konkurs og ejerforhold sikrer retlig sikkerhed og stabilitet, og v) valutaomregninger foretages til markedskursen.

⁽⁷⁾ De eksporterende producenter skal navnlig påvise: i) at eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede selskaber eller joint ventures, frit kan tilbageføre kapital og fortjeneste, ii) at eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit, iii) at størstedelen af aktierne tilhører private. Statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende managementstillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at selskabet alligevel er tilstrækkelig uafhængigt af statslig indgriben, iv) at valutaomregninger foretages til markedskursen, og v) at statens indgriben ikke er af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsatser for individuelle eksportører.

a) Markedsøkonomisk behandling

Kommissionen sender ansøgningsskemaer i forbindelse med markedsøkonomisk behandling til alle de eksporterende producenter i det pågældende land, som er blevet udvalgt til at indgå i stikprøven, til samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, og som ønsker at anmode om en individuel dumpingmargen, til alle kendte sammenslutninger af eksporterende producenter og til myndighederne i det pågældende land.

Alle eksporterende producenter, der anmoder om markedsøkonomisk behandling, skal indsende et udfyldt ansøgningsskema herom senest 15 dage efter datoen for meddelelsen om, at de er udvalgt til at indgå i stikprøven, eller efter afgørelsen om ikke at udtage en stikprøve, medmindre andet er angivet.

b) Individuel behandling

For at anmode om individuel behandling skal eksporterende producenter i det pågældende land, der er blevet udvalgt til at indgå i stikprøven, og samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, og som ønsker at anmode om en individuel dumpingmargen, indsende ansøgningsskemaet for markedsøkonomisk behandling, hvori afsnittene vedrørende individuel behandling er behørigt udfyldt, senest 15 dage efter datoen for meddelelsen om udvælgelsen af stikprøven, medmindre andet er angivet.

5.1.3. Undersøgelse af ikke-forretningsmæssigt forbundne importører ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

I betragtning af det potentielt store antal af ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, der er berørt af denne procedure, og for at afslutte undersøgelsen inden for den forskriftsmæssige frist, kan Kommissionen begrænse antallet af de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, der skal indgå i undersøgelsen, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve (denne proces kaldes også for »stikprøveudtagning«). Stikprøveudtagning vil foregå i medfør af grundforordningens artikel 17.

For at Kommissionen kan afgøre, om det er nødvendigt med stikprøveudtagning og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, anmodes alle ikke-forretningsmæssigt forbundne importører eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen. Det skal parterne gøre senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet, ved at indberette følgende oplysninger om deres virksomhed eller virksomheder til Kommissionen:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon- og faxnummer samt kontaktperson
- udførlig beskrivelse af virksomhedens aktiviteter i relation til den undersøgte vare

⁽⁸⁾ Kun importører, der ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter, kan indgå i stikprøven. Importører, som er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter, skal udfylde bilag 1 til spørgeskemaet for disse eksporterende producenter. En definition af forretningsmæssigt forbundet part kan findes i fodnote 5.

⁽⁹⁾ De oplysninger, som ikke-forretningsmæssigt forbundne importører fremkommer med, kan også bruges i forbindelse med andre aspekter af denne undersøgelse end fastsættelse af dumping.

— den samlede omsætning i perioden fra 1. april 2009 til 31. marts 2010

— mængden i m² og værdien i euro af importen til og videre-salget på markedet i Unionen af den pågældende vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina i perioden fra 1. april 2009 til 31. marts 2010

— navnene på alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder ⁽¹⁰⁾, der beskæftiger sig med produktion og/eller salg af den undersøgte vare, med udførlig beskrivelse af disse virksomheders aktiviteter

— andre relevante oplysninger, som kan være til nytte for Kommissionen ved stikprøveudtagningen.

Ved at afgive ovenstående oplysninger indvilliger virksomheden i eventuelt at indgå i stikprøven. Hvis virksomheden udtages til at indgå i stikprøven, indebærer dette udfyldelse af et spørgeskema og accept af kontrol i virksomhedens lokaler for at verificere besvarelsen (»kontrol på stedet«). Hvis virksomheden anfører, at den ikke ønsker at indgå i stikprøven, vil den blive anset for ikke at have samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionens konklusioner vedrørende ikke-samarbejdsvillige importører bygger på de foreliggende faktiske oplysninger, og resultatet kan blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Kommissionen kan desuden kontakte alle kendte importørsammenslutninger for at indhente de oplysninger, den anser for nødvendige for at udtage stikprøven af ikke-forretningsmæssigt forbundne importører.

Alle interesserede parter, der ønsker at afgive andre relevante oplysninger vedrørende udvælgelsen af stikprøven, ekskl. de oplysninger, der anmodes om ovenfor, skal gøre dette senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet.

Hvis det er nødvendigt at udtage en stikprøve, kan importørerne udvælges ud fra den største repræsentative salgsmængde af den pågældende vare i Unionen, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed. Kommissionen vil oplyse alle kendte ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og sammenslutninger af importører om, hvilke virksomheder der er blevet udvalgt til at indgå i stikprøven.

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige i forbindelse med sin undersøgelse, vil den sende spørgeskemaer til de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, som indgår i stikprøven, og til alle kendte importørsammenslutninger. Disse parter skal indsende et udfyldt spørgeskema senest 37 dage efter datoen for meddelelsen om, at de indgår i stikprøven, medmindre andet er angivet. Det udfyldte spørgeskema skal bl.a. indeholde oplysninger om deres virksomheds/virksomheders struktur, virksomhedens/virksomhedernes aktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare og videresalg af den undersøgte vare.

⁽¹⁰⁾ Jf. fodnote 5.

5.2. Procedure for fastsættelse af skade

Ved skade forstås væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen eller trussel om væsentlig skade for erhvervsgrenen eller væsentlig forsinkelse med hensyn til oprettelsen af en sådan erhvervsgren. Fastsættelse af skade sker på grundlag af positive beviser og omfatter en objektiv undersøgelse af mængden af dumping-import, dennes indvirkning på priserne på EU-markedet for samme varer og den deraf følgende indvirkning af denne import på EU-erhvervsgrenen. For at fastslå, om EU-erhvervsgrenen er blevet forvoldt væsentlig skade, opfordres EU-producenterne af den undersøgte vare til at deltage i Kommissionens undersøgelse.

5.2.1. Undersøgelse af EU-producenter

I betragtning af det potentielt store antal EU-producenter, som er berørt af denne procedure, og for at afslutte undersøgelsen inden for den fastsatte frist kan Kommissionen begrænse antallet af EU-producenter, der skal indgå i undersøgelsen, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve (denne proces benævnes også »stikprøveudtagning«). Stikprøveudtagning vil foregå i henhold til grundforordningens artikel 17.

For at Kommissionen kan afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøveudtagning og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodes alle EU-producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen. Det skal parterne gøre senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet, ved at indberette følgende oplysninger om deres virksomhed eller virksomheder til Kommissionen:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon- og faxnummer samt kontaktperson
- nøjagtig beskrivelse af virksomhedens aktiviteter på verdensplan i forbindelse med den undersøgte vare
- værdien i euro af salget af den undersøgte vare på EU-markedet i perioden 1. april 2009 til 31. marts 2010
- mængden i m² af salget af den undersøgte vare på EU-markedet i perioden 1. april 2009 til 31. marts 2010
- mængden i m² af produktionen af den undersøgte vare i perioden 1. april 2009 til 31. marts 2010
- mængden i m² af importen til Unionen af den undersøgte vare, der er produceret i det pågældende land, i perioden 1. april 2009 til 31. marts 2010, hvis det er relevant

- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder⁽¹⁾, der er involveret i produktion og/eller salg af den undersøgte vare (uanset om den er produceret i Unionen eller i det pågældende land), med en udførlig beskrivelse af disse virksomheders aktiviteter
- andre relevante oplysninger, som kan være til nytte for Kommissionen ved stikprøveudtagningen.

Hvis nogen af disse oplysninger allerede er fremsendt til Kommissionens tjenestegrene med ansvar for handelsbeskyttelse, er det ikke nødvendigt at fremsende dem igen. Ved at give sig selv til kende og afgive ovenstående oplysninger indvilliger virksomheden i eventuelt at indgå i stikprøven. Hvis virksomheden udtages til at indgå i stikprøven, indebærer dette udfyldelse af et spørgeskema og accept af kontrol i virksomhedens lokaler for at verificere besvarelsen (»kontrol på stedet«). Hvis virksomheden anfører, at den ikke ønsker at indgå i stikprøven, vil den blive anset for ikke at have samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionens resultater for de EU-producenter, der ikke er samarbejdsvillige, baseres på foreliggende faktiske oplysninger, hvilket kan føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

For at indhente de oplysninger, Kommissionen anser for nødvendige for at udvælge stikprøven af producenter i EU, kan den desuden kontakte alle kendte EU-producentsammenslutninger.

Alle interesserede parter, som ønsker at indgive oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, med undtagelse af tidligere nævnte oplysninger, skal gøre dette senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet.

Hvis det er nødvendigt med en stikprøve, kan EU-producenterne udvælges ud fra den største repræsentative salgsmængde i Unionen, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed. Kommissionen vil oplyse alle kendte EU-producenter og -sammenslutninger om, hvilke virksomheder der er udtaget til at indgå i stikprøven.

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige i forbindelse med sin undersøgelse, vil den sende spørgeskemaer til de EU-producenter, som indgår i stikprøven, og til alle kendte EU-producentsammenslutninger. Disse parter skal indsende et udfyldt spørgeskema senest 37 dage efter datoen for meddelelsen om, at de indgår i stikprøven, medmindre andet er angivet. Det udfyldte spørgeskema skal bl.a. indeholde oplysninger om deres virksomheds/virksomheders struktur, virksomhedens/virksomhedernes finansielle situation, virksomhedens/virksomhedernes aktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare samt produktionsomkostninger for og salg af den undersøgte vare.

⁽¹⁾ Jf. fodnote 5.

5.3. Procedure for vurdering af Unionens interesser

Hvis det kan godtgøres, at der forekommer dumping, og at der som følge heraf forvoldes skade, vil der i henhold til grundforordningens artikel 21 blive truffet afgørelse om, hvorvidt det vil være i strid med Unionens interesser at indføre antidumpingforanstaltninger. EU-producenter, importører og deres repræsentative sammenslutninger, brugere og deres repræsentative organisationer, leverandører og deres repræsentative sammenslutninger opfordres til at give sig til kende senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet. For at deltage i undersøgelsen skal de repræsentative forbrugerorganisationer bevise, inden for den samme tidsfrist, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den undersøgte vare.

Parter, der giver sig til kende inden for ovenstående tidsfrist, kan indgive oplysninger til Kommissionen om, hvorvidt indførelse af foranstaltninger er i strid med Unionens interesse, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er angivet. Disse oplysninger kan indgives enten ved at udfylde et spørgeskema, som er udfærdiget af Kommissionen, eller ved at behandle de emner, der er omfattet af dette spørgeskema uden formelle formkrav. I alle tilfælde vil oplysninger indgivet i henhold til artikel 21 kun blive taget i betragtning, hvis de er underbygget med faktuelle beviser på indgivelsestidspunktet.

5.4. Andre skriftlige bemærkninger

I henhold til retningslinjerne i denne meddelelse opfordres alle interesserede parter hermed til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge dokumentation herfor. Medmindre andet er angivet, skal disse oplysninger med tilhørende dokumentation være Kommissionen i hænde senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5.5. Mulighed for at blive hørt af Kommissionens undersøgelsestjenester

Alle interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionens undersøgelsestjenester. Enhver anmodning om at blive hørt bør ske skriftligt med angivelse af årsagerne til anmodningen. For høringer angående emner, der vedrører den indledende fase af undersøgelsen, skal anmodningen indgives senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Derefter bør en anmodning om at blive hørt fremsættes inden for de særlige frister, som Kommissionen fastsætter i sin kommunikation med parterne.

5.6. Procedure for indgivelse af skriftlige bemærkninger og indsendelse af udfyldte spørgeskemaer og korrespondance

Alle bemærkninger, herunder oplysninger indgivet i forbindelse med udvælgelsen af en stikprøve, udfyldte ansøgningskemaer i

forbindelse med markedsøkonomisk behandling, udfyldte spørgeskemaer og ajourføringer heraf fra interesserede parter, skal indgives skriftligt både i papirudgave og i elektronisk form med angivelse af den pågældendes navn, adresse, e-mail-adresse, telefon- og faxnummer. Hvis en interesseret part ikke kan indgive sine bemærkninger og anmodninger i elektronisk form af tekniske årsager, skal denne omgående orientere Kommissionen herom.

Alle skriftlige bemærkninger, herunder de oplysninger, hvorom der anmodes i denne meddelelse, udfyldte spørgeskemaer og korrespondance fra interesserede parter, for hvilke der anmodes om fortrolig behandling, skal forsynes med påtegningen »Limited«⁽¹²⁾.

Interesserede parter, der indgiver oplysninger forsynet med påtegningen »Limited«, anmodes om at indgive ikke-fortrolige sammendrag heraf, som forsynes med påtegningen »For inspection by interested parties«, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 2. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Hvis en interesseret part indgiver fortrolige oplysninger uden at indgive et ikke-fortroligt sammendrag, der med hensyn til form og indhold opfylder kravene, kan der ses bort fra sådanne fortrolige oplysninger.

Kommissionens postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H
Kontor: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979805

E-mail: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Manglende samarbejdsvilje

Hvis en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger, undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

Konstateres det, at en interesseret part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, kan der ses bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Hvis en interesseret part helt eller delvist undlader at samarbejde, og resultatet af undersøgelsen derfor baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, kan resultatet blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

⁽¹²⁾ Dette er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51) og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (Antidumpingaftalen). Det er også beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

7. Høringskonsulent

Interesserede parter kan anmode høringskonsulenten fra Generaldirektoratet for Handel om at gribe ind. Høringskonsulenten optræder som formidler mellem de interesserede parter og Kommissionens undersøgelsestjenester. Høringskonsulenten gennemgår anmodninger om aktindsigt, tvister om fortrolige oplysninger, anmodninger om forlængelse af frister og anmodninger fra tredjeparter om at blive hørt. Høringskonsulenten kan arrangere en høring med en individuel interesseret part og mægle for at sikre, at de interesserede parters ret til at forsvare sig udøves fuldt ud.

Enhver anmodning om høring med høringskonsulenten skal indgives skriftligt og begrundes. For høringer angående emner, der vedrører den indledende fase af undersøgelsen, skal anmodningen indgives senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Derefter skal en anmodning om at blive hørt fremsættes inden for de særlige frister, som Kommissionen fastsætter i sin kommunikation med parterne.

Høringskonsulenten vil også skabe mulighed for en høring med parterne, hvor der bliver lejlighed til at fremsætte andre synspunkter og fremføre modargumenter i spørgsmål vedrørende bl.a. dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser. En sådan høring vil som regel finde sted senest i slut-

ningen af den fjerde uge efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner.

Yderligere oplysninger og kontaktoplysninger findes på høringskonsulentens websider på webstedet for Generaldirektoratet for Handel: (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen vil i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 9, blive afsluttet senest 15 måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 1, kan der ikke træffes midlertidige foranstaltninger senere end 9 måneder efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

9. Behandling af personoplysninger

Det skal bemærkes, at personoplysninger, som indsamles i forbindelse med denne undersøgelse, vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Meddelelse til de personer, enheder og organer, der er tilføjet til den liste, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran, i medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 532/2010

(2010/C 160/07)

1. I Rådets fælles holdning 2007/140/FUSP ⁽¹⁾ foreskrives foranstaltninger om blandt andet indefrysning af midler og økonomiske ressourcer tilhørende fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, der er opført i bilaget til FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1737 (2006), samt tilhørende andre personer, enheder og organer, som er angivet af FN's Sikkerhedsråd eller af den relevante komité under Sikkerhedsrådet i overensstemmelse med punkt 12 i UNSCR 1737 (2006) og punkt 7 i UNSCR 1803 (2008).

2. FN's Sikkerhedsråd besluttede den 9. juni 2010 at angive én fysisk person og 40 juridiske personer, enheder eller organer i medfør af disse punkter. De pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder og organer kan til hver en tid indgive en anmodning til FN sammen med eventuel dokumentation for at bede om, at beslutningen om at angive dem bliver taget op til fornyet overvejelse. Anmodningen sendes til følgende adresse:

De Forenede Nationer — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Nærmere oplysninger på: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. Ud over de FN-beslutninger, der henvises til under punkt 2, har Kommissionen vedtaget forordning (EU) nr. 532/2010 ⁽²⁾, som ændrer bilag IV til Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽³⁾.

Følgende foranstaltninger under forordning (EF) nr. 423/2007 finder derfor anvendelse på de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder og organer:

a) indefrysning af midler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de pågældende personer, enheder og organer, og forbud mod, at midler og økonomiske ressourcer stilles til rådighed for dem eller er til deres fordel, uanset om det er direkte eller indirekte (artikel 7, stk. 1 og 3),

og

b) forbud mod bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at omgå de i litra a) omhandlede foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 61 af 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 154 af 18.6.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 103 af 20.4.2007, s. 1.

4. De fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, der tilføjes i bilag IV til Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 ved forordning (EU) nr. 532/2010 og i forlængelse af FN's beslutninger af 9. juni 2010, kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen om det forhold, at de er optaget på listen. Sådanne bemærkninger sendes til:

Europa-Kommissionen
»Restriktive foranstaltninger«
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. De pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder og organer gøres tillige opmærksomme på muligheden af at indbringe en klage med henblik på prøvelse af forordning (EU) nr. 532/2010 for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

6. Personoplysninger om de fysiske personer, der er berørt af listerne i forordning (EU) nr. 532/2010, vil blive behandlet i overensstemmelse med reglerne i forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾. Enhver anmodning, f.eks. om yderligere oplysninger eller med henblik på udøvelse af rettighederne i medfør af forordning (EF) nr. 45/2001, sendes til Kommissionen til samme adresse, som er nævnt under punkt 4.

7. For en god ordens skyld gøres de fysiske eller juridiske personer, enheder og organer, der er opført i bilag IV, opmærksomme på, at de har mulighed for at indgive en ansøgning til de kompetente myndigheder i den eller de relevante medlemsstater, jf. de websteder, der er anført i bilag III til forordning (EF) nr. 423/2007, med henblik på at opnå tilladelse til at anvende indefrosne midler og økonomiske ressourcer i forbindelse med basale behov eller til specifikke betalinger i medfør af forordningens artikel 8 eller 9.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA